

ΚΕΡΑΣΣΟΒΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ-ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Τ Ε Υ Χ Ο Σ 91 - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2004
ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Κ. ΦΛΩΡΗ 3-5, 113 62 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.-FAX: 210-88.27.296

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2004, ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΕ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ανακοινώσεις	σελ. 1	Απόδημοι Κερασοβίτες Αυστραλίας	21
Ο Μάης μας έφτασε	2	Προσωπική Εργασία	24
Η Στέγη του Ηπειρώτη	3	Ένα στερνό αντίο	25
Ιστορική Σελίδα	6	Πρόσκληση	29
Γιορτές-Πανηγύρια στο χωριό μας	12	Κοινωνικά	29
Πολιτιστικές Εκδηλώσεις 2004	15	Πήραμε συνδρομές - ενισχύσεις	31
Οι απόδημοι Κερασοβίτες	20		

«ΚΕΡΑΣΟΒΟ» Ιδιοκτησία - Έκδοση : ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Αγίας Παρασκευής Κονίτσης - Ιωαννίνων

Υπεύθυνος : Ο εκάστοτε πρόεδρος της Αδελφότητας

Συντάκτης : Τάκης Σαμαράς, τηλ.: 210-77.70.556

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος	: Βασίλης Γκούτσιος	τηλ. 210-22.21.814
Αντιπρόεδρος	: Γιώργος Παπανικολάου	» 210-80.64.197
Γραμματέας	: Κώστας Παπανικολάου	» 210-80.51.696
Ταμίας	: Αποστόλης Γαλάνης	» 210-80.21.837
Έφορος	: Γιώργος Παναγιώτου	» 210-61.41.634
Υπεύθ. πολιτ.	: Ανέστης Κοταδήμος	» 210-24.80.234
Υπεύθ. Τύπου	: Γιάννης Στρατσιάνης	» 210-24.30.933

Θερμή παράκληση σε όσους μας στέλνουν εργασίες για δημοσίευση, τα κείμενα να είναι δακτυλογραφημένα ή με καθαρό γραφικό χαρακτήρα και μόνο απο τη μια πλευρά της κόλλας. Γραπτά δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται.

Ανώνυμες επιστολές και κείμενα δεν δημοσιεύονται.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΥΡΩ 10 - ΔΟΛ. ΗΠΑ 25 - ΑΥΣΤΡΑΛ.30 - ΜΑΡΚΑ 35

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Αδελφότητα Αγ. Παρασκευής Κονίτσης

Κ. Φλώρη 3-5 - 113 62 Κυψέλη, τηλ./fax: 210-88.27.296

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αρχίζει προσπάθειες επαναδραστηριοποίησης της Τράπεζας αίματος. Θερμά παρακαλεί όλα τα ικανά μέλη της Αδελφότητάς μας που μπορούν να δώσουν λίγο αίμα, να δηλώσουν συμμετοχή, ώστε να ξαναλειτουργήσει και πάλι η τράπεζά μας. Να μην ξεχνούμε το σύνθημα: «λίγο αίμα σώζει μια ζωή συγχωριανού μας». Ενημερώστε την Αδελφότητα προηγουμένως.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Μην ξεχνάτε να στείλετε τη συνδρομή σας· σ' αυτή στηρίζεται και η Αδελφότητά μας. Περιμένουμε συνεργασίες για το περιοδικό μας· όλοι μπορείτε να γράψετε κάτι, ειδικά δε από τους νέους και νέες επιστήμονες και φοιτητές.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Αδελφότητά μας διατηρεί παραδοσιακό χορευτικό όμιλο
από παιδιά, νέους και νέες.

Γράψτε και στείλτε τα παιδιά σας.

Είναι μεγάλη τιμή και καμάρι για το χωριό μας.

Πληρ. στη χορ/σσα Κα Βασιλική Τέλλη-Κοντοζήση. Τηλ.: 210-86.20.682

Ο ΜΑΗΣ ΜΑΣ ΕΦΤΑΣΕ!

Με αυτό τον τίτλο, στο προηγούμενο τεύχος μας, καλωσορίσαμε την άνοιξη του 2004, τα μέλη της Αδελφότητάς μας και οι φίλοι μας εκεί ψηλά στον Αττικό Διό-
νυσο, όπως γίνεται σχεδόν κάθε χρόνο.

Λόγω πληθώρας επικαίρου ύλης δεν δημοσιεύσαμε και άλλες φωτό απο την πρω-
τομαγιά αυτή. Αυτό κάνουμε τώρα για να μη δημιουργούνται παράπονα απο τα
μέλη μας, κυρίως τα εκλεκτά μας.

Μάης 2004 «Ώρα για κοκορέτσι».

*Μάης 2004 «Ο χορός στήθηκε και
οι χωριανοί μας χορεύουν».*

Με την ευκαιρία αυτήν εδώ, δημοσιεύουμε και μια ανέκδοτη φωτό του 1949-50
(αρχείο Δ. Σαμαρά) στην οποία εικονίζεται ο Γιώργος Βάϋλας (Μπάϋλας) με κοπέ-
λες του χωριού μας, τον καιρό που δούλευαν στον δημόσιο αυτοκινητόδρομο του
χωριού μας. Όσες ζούν ακόμη θα χαρούν πολύ να ειδούν τα πρόσωπά τους και να
θυμηθούν τα χρόνια εκείνα. Απο αριστερά: Βασίλω Χρ. Ζήκα, Βικτώρια Μπάϋλα,
Ανδρομάχη Καραμήτση-Εξάρχου, Λευκοθέα Μπάϋλα, Βικτώρια Γκουγκέτα, Ιφιγέ-
νεια Γκοντούλη, Καλλιρόη Καραγιάννη και Δημητρούλα Μανέκα.

*Άντρας και γυναίκες εργαζόμενοι
στο Δημόσιο δρόμο το 1949-50.*

*Το νέο μαστορόπουλο του χωριού μας,
Θανάσης Γαλάνης, εγγονός του
Θανάση Ι. Τζίνα, στον ξενώνα
του χωριού μας το 2003.*

Νέα Διοίκηση στην Πανηπειρωτική

Στις 10 Μαΐου του 2004, διενεργήθηκαν εκλογές στην Πανηπειρωτική Συν/νδία Ελλάδος (Π.Σ.Ε.). Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που προέκυψε απο αυτές τις εκλογές, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: *Ιωάννης Ζώης*

Β' Αντιπρόεδρος: *Παύλος Μπούρας*

Ταμίας: *Αλεξάνδρα Γκιώκα*

Έφορος Δημ. Σχέσεων: *Βασίλειος Κάτσιος*

Έφορος Πνευματικού Κέντρου: *Άννα Θώδα-Μπουρατζή*

Ειδικός Γραμματέας: *Νούλη Τριάνδου*

Α' Αντιπρόεδρος: *Ιπποκράτης Κατσένης*

Γεν. Γραμματέας: *Νικόλαος Καζούκας*

Έφορος: *Νικόλαος Γάκης*

Έφορος Πολιτισμού: *Ελένη Γαλάνη*

Αναπληρωτής Ταμίας: *Σταύρος Ζάγκας*

Τα θερμά μας συγχαρητήρια στο Νέο Δ.Σ. και καλή δουλειά για το καλό και την προκοπή της Ηπείρου μας.

Τ.Α.Σ.

Η Στέγη του Ηπειρώτη

(όραμα, υποσχέσεις και πραγματικότητα)

Μιχαήλ Μαρτσέκη

Προέδρου Ομοσπονδίας Κόνιτσας

Στο κατάμεστο απο Ηπειρώτες, αλλά και πολλούς επισήμους (Πρόεδρος Βουλής κ.τ.λ.) στάδιο Ειρήνης και Φιλίας το Φεβρουάριο 1997, στην ετήσια γιορτή των Ηπειρωτών, γνωστή ως "η Πίττα του Ηπειρώτη", μέσα στην πανηγυρική ατμόσφαιρα ο τότε πρόεδρος της ΠΣΕ ανακοίνωσε ότι οι Ηπειρώτες απέκτησαν τη Στέγη τους ότι με κοινή απόφαση των υπουργών Στ. Τζουμάκα, Αλέκου Παπαδόπουλου και Γιάννου Παπαντωνίου (Υ.Α 122962/10.9.1996) παραχωρήθηκε οριστικά στην ΠΣΕ ένα οικόπεδο 4 στρεμμάτων για να ανεγερθεί επ' αυτού η "Στέγη του Ηπειρώτη". Έτσι όπως ανα-

κοινώθηκε, αποκτήθηκε, η στέγη για να γίνει αφ' ενός η κιβωτός διάσωσης και διατήρησης της πλούσιας λαϊκής πολιτιστικής μας κληρονομιάς και παράδοσης, και αφ' ετέρου να γίνει το εργαστήριο παραγωγής - δημιουργίας στοιχείων του λαϊκού μας, Ηπειρώτικου πολιτισμού. Το στάδιο σείστηκε απο ευχαριστήριοιες ζητωκραυγές προς τους πρωτεργάτες, αφού έτσι εκπληρώνονταν μακροχρόνιο όνειρο και διεκδίκηση των απόδημων Ηπειρωτών.

Σήμερα, μετά απο επτά χρόνια, ούτε Στέγη Ηπειρωτών αποκτήθηκε, ούτε καν οικόπεδο προλάβαμε, οι δε τότε πρωτα-

γωνιστές που δήλωσαν ότι “χαρίζουν” στους Ηπειρώτες την “Στέγη” τους, απομακρύνθηκαν από το προσκήνιο. Οι Ηπειρώτες αναρωτιούνται γιατί μετά από τόσα χρόνια δεν αποκτήσαμε ακόμη τη Στέγη μας και ποιος φταίει γι αυτό και τι πρέπει να γίνει για να αποκτήσουμε τελικά τη Στέγη μας.

Μέσα από τις φιλόξενες για τους απόδημους στήλες της Εφημερίδας αυτής, η οποία άλλωστε πολλές φορές αναφέρθηκε στο θέμα αυτό, επιθυμώ να ενημερώσω, με συντομία, τους Ηπειρώτες αλλά και τις Αρχές, που έχει σήμερα, το θέμα αυτό και με ποιό τρόπο να διεκδικηθεί από τη νέα Κυβέρνηση η παραχώρηση στους Ηπειρώτες ενός ακινήτου που να γίνει η “Στέγη του Ηπειρώτη”, ή το Πνευματικό Κέντρο Ηπειρωτών.

Με την υπ’ αριθμ. 122962/1996 κοινή λουργική απόφαση ανατέθηκε στην ΚΕΔ η διοίκηση και διαχείριση του ποσοστού 71,20% που έχει το δημόσιο στην έκταση των 4 στρεμμάτων από το κτήμα Καλογρέζας Αμαρουσίου, προκειμένου να διατεθεί στην ΠΣΕ για την ανέγερση της “Ηπειρωτικής Στέγης”. Στη συνέχεια και σύμφωνα με την απόφαση αυτή η ΚΕΔ εξέδωσε το υπ’ αριθμ. 312108/15.9.1998 “**παραχωρητήριο χρήσης δημοσίου ακινήτου**” με το οποίο παραχωρείται στην ΠΣΕ η χρήση τμήματος επέκτασης 4.224.51 τ.μ. ενός ακινήτου συνολικής έκτασης 20 στρεμμάτων περίπου, που βρίσκεται στη θέση “Ν. Φιλοθέη-Καλογρέζα του Δήμου Αμαρουσίου”. Στο παραχωρητήριο αυτό ορίζεται η παραχώρηση διέπεται από τους όρους του ν. 973/79 και του Κανονισμού Συμβάσεων της ΚΕΔ και αναγράφονται διάφοροι όροι, οι κυριότεροι από τους οποίους είναι:

α) Ότι, παραχωρείται μόνο η χρήση του οικοπέδου (όρος 1ος), για αόριστο χρόνο.

β) Ότι, σκοπός της παραχώρησης είναι η ανέγερση της “Στέγης των Ηπειρωτών”.

γ) Ότι, για την παραχώρηση της χρήσης του οικοπέδου, πρέπει η ΠΣΕ να πληρώσει 35.000.000 δραχμές. (όρος 3).

δ) Ότι, η ΚΕΔ διατηρεί πάντοτε το δικαίωμα να ανακαλεί μονομερώς την παραχώρηση σύμφωνα με τους όρους του νόμου και του παραχωρητηρίου.

ε) Ότι, όποιες δαπάνες γίνουν για την συντήρηση, βελτίωση και ανοικοδόμηση, παραμένουν επ’ ωφελεία της ΚΕΔ (όρος 9).

στ) Ότι, από της έκδοσης του παραχωρητηρίου η ΠΣΕ βαρύνεται με την πληρωμή των πάσης φύσεως τελών και φόρων, έστω κι αν αυτές βαρύνουν τον ιδιοκτήτη.

Η τότε διοίκηση της ΠΣΕ, ανέθεσε σε μελετητικό γραφείο να συντάξει μελέτη του έργου και να προϋπολογίσει το κόστος θέτοντας το πλαίσιο-μορφή του οικοδομήματος, ήτοι α) κλειστό αμφιθέατρο για 1000 θέσεις, β) ανοικτό θέατρο για 1000 θέσεις, γ) τρεις αίθουσες εκδηλώσεων 200 θέσεων η κάθε μια, δ) 24 άλλες αίθουσες διάφορων χρήσεων και ε) υπόγειο χώρο στάθμευσης για 350 αυτοκίνητα. Ο μελετητής παρέδωσε στην ΠΣΕ το από 28.11.2000 (αριθ. πρωτ. ΠΣΕ 3379/6.12 00) έγγραφο - προϋπολογισμό του, στο οποίο προϋπολογίζει το κόστος (με τιμές 2000), στο ποσό των 3.000.000.000 δραχμών (!!). Σημειώνω, χωρίς να προβώ σε σχολιασμό της ουτοπικής αυτής ενέργειας, ότι η ΠΣΕ προγραμματίζε τα παραπάνω σε ξένο οικόπεδο, αφού έχει μόνο τη χρήση του οικοπέδου, όταν πάντως αντιμετώπιζε ή αντιμετώπιζε με δυσκολία την πληρωμή των κοινοχρήστων και της αμοιβής των υπαλλήλων και φυσικά αδυνατεί να καλύψει

και τα έξοδα έκδοσης της Εφημερίδας "Πανηπειρωτική", η οποία έπαυσε να εκδίδεται για τον λόγο αυτό.

Έκτοτε, απο το 1998 μέχρι σήμερα δεν έγινε καμμία ουσιαστική ενέργεια υλοποίησης του έργου, **ούτε για να παραχωρηθεί η κυριότητα του οικοπέδου.** Στο σημείο αυτό σημειώνω οτι σύμφωνα με το άρθρο 2 του Κανονισμού Συμβάσεων της ΚΕΔ, η μέγιστη διάρκεια της παραχώρησης της χρήσης είναι πέντε έτη.

Έτσι, η αόριστη διάρκεια της παραχώρησης χρήσης στην ΠΣΕ συναρτάται με την άνω διάταξη και σύμφωνα μ' αυτή έληξε ήδη η ισχύς του παραχωρητηρίου.

Για την πληρέστερη ενημέρωση θα πρέπει να αναφερθεί οτι κατά του κύρους του παραχωρητηρίου και της υπουργικής αποφάσεως ασκήθηκαν αιτήσεις ακυρώσεως στο Συμβούλιο της Επικρατείας απο το Δήμο Αμαρουσίου και των εξωραϊστικό Σύλλογο των κατοίκων της περιοχής, με τις οποίες ζητούν να ακυρωθούν και οι οποίες πρόκειται, μετά απο αναβολές να δικαστούν στις 2.11.04 η μία και στις 23.11.2004 η άλλη.

Απο την έκθεση των παραπάνω δεν αφήνονται περιθώρια αισιοδοξίας οτι στο άμεσο μέλλον οι Ηπειρώτες θα αποκτήσουν κάποτε Στέγη τους στην Αθήνα.

Έτσι, η νέα διοίκηση της ΠΣΕ, η οποία πρόσκειται άλλωστε στη Ν.Δ. πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλία να ενεργοποιήσει τους Ηπειρώτες και ιδίως τους βουλευτές που ανήκουν στο κόμμα της Κυβέρνησης και ν' απαιτήσει να παραχωρηθεί το οικόπεδο αυτό κατά κυριότητα στην ΠΣΕ, χρηματοδοτώντας την συνάμα με κάποια καλή επιχορήγηση για την ανέγερση της Στέγης των Ηπειρωτών, αλλιώς να απαιτήσει να της παραχωρηθεί κάποιο άλλο ακίνητο απο τα ανήκοντα και διατιθέμενα απο το Υπουργείο Πολιτισμού

και το οποίο θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί άμεσα. Είναι χρέος όλων μας, να επιδιώξομε, τώρα να αποκτήσουν οι απόδημοι την Στέγη τους, το Πνευματικό τους Κέντρο.

Μιχαήλ Μαρτσέκης

● Πρόεδρος

κ. **Μιχαήλ Μαρτσέκης (Πυρσόγιαννη)**
Δικηγόρος

● Α' Αντιπρόεδρος

κ. **Κ. Αθανασόπουλος (Οξυά)**
Εκπαιδευτικός

● Β' Αντιπρόεδρος

κ. **Κ. Νούτσης (Ασημοχώρι)**
Γιατρός

● Γεν. Γραμματέας

κ. **Νίκη Γκουντουβά (Αμάραστος)**
Δικηγόρος

● Ταμίας

Κα Ντίνη

● Έφοροι πολιτισμού:

α) κ. **Αλ. Παπαχρήστου (Καστάνιανη)**
Μουσικός

β) κ. **Δημ. Σαμαράς (Κιράσοβο)**
Συνταξιούχος

● Έφορος Τύπου - Δημ. Σχέσεων

κ. **Πασχάλης Μανώλης (Λαγκάδα)**
Ιδ. Υπάλληλος

● Έφορος επαφών με Αδελφότητες

κ. **Βασ. Γιαννούλης (Ασημοχώρι)**
Επιχειρηματίας

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

N T O K O Y M E N T O

Γιάννης Γούναρης (Ζούκας)

Ο κυνηγός που έσωσε το Μεσολόγγι το 1822

Επιμ. Τάκη Σαμαρά

Στο βιβλίο μου «ΚΙΡΑΣΟΒΟ», Κεφάλαιο Ε' - Ίδρυση -Συνοικισμοί - Κάτοικοι - και στη σελίδα 86 έχουν αναφερθεί οι ανακατατάξεις και οι μεταναστεύσεις γενικά των κατοίκων της Ηπείρου, κυρίως της Βορείου και του χωριού μας κατά τους αρχαίους, αλλά και μετά την κατάκτηση, κυρίως των Τούρκων, νεώτερους χρόνους. Μια μικρή μειοψηφία των κατοίκων του χωριού μας ήταν ξενόφερτοι (Επίλυδες) από άλλα μέρη της χώρας, π.χ. Μωριά Πελοποννήσου (Μωραΐτες), αλλά οι περισσότεροι ήταν από τα γύρω, κοντινά μας μέρη, Ήπειρο (Τσουμέρκα-Άγραφα), Βόρειο Ήπειρο, Θεσσαλία και Μακεδονία, κυρίως τα χάσια. Τα μέρη μας ήταν ιδεώδες τόπος για «κρυψώνες» τους σκληρούς και φοβερούς αυτούς χρόνους της Σλάβικης και Τούρκικης κυριαρχίας. Επμένως οι κάτοικοι, μέρος του χωριού μας, μετακινούνταν ανάλογα των εκάστοτε καταστάσεων που επικρατούσαν. Πότε έφευγαν και πότε έρχονταν, όπως αναφέρει ο Αλ. Πάλλης στις «Ηπειρώτικες Μελέτες» του, ότι δηλαδή σπουδαίες «παλίρροιας λαών», συνέβαιναν

μεταξύ των περιοχών αυτών. Τους χρόνους αυτούς εμφανίστηκαν στο χωριό μας πολλές νέες φάρες (σόια) κυρίως από Β. Ήπειρο (Μοσχόπολη) μετά την καταστροφή της από τους Τούρκαλβανούς το 1769. Μια τέτοια φάρα (σόϊ) ήταν και οι ΖΟΥΚΑΙΟΙ. Ένας κλάδος αυτών, κατά τους χρόνους της Τουρκικής Σκλαβιάς, έφυγε από το χωριό μας και εγκαταστάθηκε, ένα μέρος στη Παναγιά (Κουτσούφλιανη) Καλαμπάκας και Μεσανικόλα Καρδίτσας, όπου σήμερα ευημερεί και προκόβει, άλλο μέρος στο Σούλι (Σαμονίβα) μαζί με τους Παπαγιανναίους - Βασαίους - Τουνταίους - Μπεκαίους και αυτό γιατί τα μέρη αυτά αποτελούσαν, τότε, άσυλο καταδιωγμένων Έλλήνων (είχαν παραχωρηθεί προνόμια) από τους Τούρκους και τρίτο μέρος στα Γιάννενα.

Το άρθρο που ακολουθεί, έχει συνταχθεί από τον Ευθύμιο Α. Προϊόβολο και έχει δημοσιευθεί στο Ηπειρωτικό της Διασποράς, περιοδικό «Άπειρος χώρα». Αναφέρεται στα δύο αδέρφια Γιουσάκη και Κώστα ΖΟΥΚΑ πολεμιστές στο σώμα των Σουλιωτών. Έλαβαν μέρος στην

πολιορκία του Μεσολογγίου, πολέμησαν και σκοτώθηκαν κατά την ηρωική έξοδο του Μεσολογγίου το 1826.

Ο Κιρασοβίτης Καλόγερος της Κλεισούρας του Μεσολογγίου ανήκει στην επιζηλωρωική εκείνη εποχή που ο Έλληνας ζούσε για την τιμή και για το Γένος, απέθνησκε δε για τον Χριστό και για την Πατρίδα, για την δόξα, για το τραγούδι που για τους Ζουκαίους ήταν και είναι και σήμερα ακόμη το γνώριμο πατρογονικό τους κόσμημα (στιχουργοί - τραγουδιστές), το έχει το αίμα τους, είναι η ίδια η ζωή τους. Ο ποιητής του βουνού και της στάνης, ηπειρώτης Κώστας Κρυστάλλης που συνέγραψε το ποίημα «Ο Καλόγερος της Κλεισούρας», με αυτούς τους στίχους τον αποχεραιτά:

«...Κοιμήσου στο ελεύθερο Καλόγερε το χώμα, κι ουράνια τον ύπνο σου όνειρο' ας νανουρίζουν! τ' άρματα ίσως τα' θέλες κι αυτόν να τα χεις στρώμα...κι άπάνω απο το μάρμαρο του τάφου σου θα γράψω μαζί με το όνομά σου το μέγα σου κατόρθωμα. Κι ηπειρώτες όλοι ξεχωριστή θα στήσουνε για σε γιορτή και σχολή, ξεχωριστό μνημόσυνο για σε και λειτουργία!...».

Κιρασοβίτη-τισσα-Κιρασοβιτόπουλο, περαστικέ διαβάτη απο την Κλεισούρα του Μεσολογγιού, όταν διαβαίνεις απο εκεί, πηγαίνοντας για την αετοφωλιά του αγαπημένου μας χωριού να μην ξεχάσεις, ούτε να λησμονήσεις, να κάνεις μια μικρή

στάση, να ξαποστάσεις, ν' ανεβείς εκεί ψηλά στο βράχο, στην Αγία Ελεούσα, να προσκυνήσεις ταπεινά και ευλαβικά, ν' ανάψεις ένα μικρό κεράκι στην Παναγιά μας και έτσι να τιμήσεις και τον Κιρασοβίτη Καλόγερο που μόνος του έζησε εκεί αποτραβηγμένος και ερημίτης. Αυτό θα είναι το ευλαβικότερο προσκύνημα και το καλύτερο μνημόσυνο. Ο Καλόγερος Γούναρης (Ζούκας) πέθανε στην Αγία Ελεούσα, τα λείψανά του βρέθηκαν το 1998 στην άκρη, απο τα θεμέλια του παλιού ναού κατά την ανασκαφή για την θεμελίωση του νέου ανακαινισμένου ναού της Παναγίας μας.

Τ.Α.Σ.

Γιάννης Γούναρης

Ο κυνηγός που έσωσε το Μεσολόγγι

Εκείνο το φθινόπωρο του 1822, οι βροχές στην Αιτωλία ήταν πολλές και δυνατές. Η λάσπη έφθανε ως το γόνατο και οι πλημμύρες παράσερναν τα παραπήγματα και τα τσαντίρια στο τούρκικο στρατόπεδο. ΈΠεσε και επιδημία κι ο Ρεσίτ πασάς μετακίνησε το αρχηγείο του στο Γαλατά και στο Βραχώρι. Και μια νύχτα βροχερή και σκοτεινή, μια μπάλα απο κανόνι πήγε και έπεσε στο διοικητήριο του Ομέρ Βρούνη, ένα μικρό ξωκλήσι, δίπλα στον ξάγρυπνο πασά. Τρομαγμένος πέταξε το τσιμπούκι του και μεσ' τη νύχτα και τον αλαλαγμό έτρεξε μακριά. Το Μεσολόγγι βαστούσε γεν-

ναία και το μηνούσε...

Απο τις 20 Οκτωβρίου οι Τούρκοι το πολιορκούσαν. Απόκαμαν τώρα. Θυμωμένοι οι πασάδες αποφάσισαν να δώσουν ένα τέλος. Τη νύχτα των Χριστουγέννων, την ώρα που οι χριστιανοί θα υμνούσαν τον ερχομό του Θεού στη γη, αυτοί θα έκαναν τη γενική έφοδο. Και την έκαναν. Αλλά οι Μεσολογγίτες ως άλλοι ποιμένες αγραυλούντες και γρηγορούντες τη νύχτα εκείνη, εδοξολόγησαν τον Χριστό και με πυροβολισμούς κατά των επιδρομέων, οι οποίοι αποδεκατισμένοι, νικημένοι και ντροπιασμένοι υποχωρούν και φεύγουν. Ένας Ηπειρώτης απο τα Γιάννενα στην υπηρεσία του Ομέρ-Βρουώνη, τους είχε ειδοποιήσει για το δόλιο τουρκικό σχέδιο...

Ήταν ένας ικανός κυνηγός στη δούλεψη του πασά. Βρήκε τρόπο, καθώς έβγαινε για θαλασσοπούλια, να προφτάσει στους πολιορκημένους την εχθρική έφοδο. Κατάγονταν απο παλιά Γιαννιώτικη οικογένεια. Ένας απο τ' αδέρφια του ήταν τραγουδιστής στον Αλή Πασά. Ήταν έμπορος, όπως λένε και σύρθηκε στην υπηρεσία του Βρουώνη πριν απο τον Αγώνα, μαζί με άλλους συμπατριώτες του. Ο Τούρκος για να τον έχει πιστό και σίγουρο κοντά του, κρατούσε ομήρουςστην Άρτα τη γυναίκα και τα παιδιά του.

Ποιό ήταν το όνομά του; Κι αυτοί που έζησαν τότε τα γεγονότα διχάζονται. Άλλοι τον λένε Γιάννη, άλλοι Γιώργο και άλλοι Κώστα. Αρχειακά έγγραφα τον αναφέρουν Γεώργιο,

όπως και ο ίδιος υπογράφει σ' ένα απο αυτά. Αλλά και το επώνυμό του είναι πρόβλημα. Απ' αυτούς που έζησαν τα γεγονότα, κάποιοι τον λένε Ζούκα και κάποιοι Γούναρη. Που βρίσκεται η αλήθεια; Με βάση τα έγγραφα της εποχής το μικρό του είναι Γεώργιος και του πατέρα του Γιάννης. Για το επώνυμό του, αυτό που απαντάται στον τόπο της καταγωγής του ενώ το άλλο μάλλον απουσιάζει, είναι το Ζούκας. Είναι οι Σουλιώτες Ζουκαίοι. Δυο απ' αυτούς μάλιστα, τ' αδέρφια Γιουσάκης και Κώστας Ζούκας, βρισκόταν στο Μεσολόγγι. Άγνωστο απο πότε, και έπεσαν το 1826.

Μπορεί λοιπόν το όνομά του να ήταν Ζούκας, και αν αληθεύει πως ήταν έμπορος - κυνηγός ήταν σίγουρα - ασχολούμενος πιθανόν με δέρματα και γούνες, το Γούναρης θα ήταν πατρώνυμο. Δυστυχώς, οι λίγες και διάσπαρτες ειδήσεις δεν μας φωτίζουν άλλο. Ας κρατήσουμε και μείς για το άρθρο μας το όνομα με το οποίο είναι γνωστός ο ήρωάς κυνηγός, ο Γιάννης Γούναρης.

Πως έγινε ήρωας; Στην κρίσιμη στιγμήείπε το μεγάλο και παραμερίζοντας κάθε αντίσταση, ακόμη και την αγάπη γι' αυτήν την οικογένειά του. Η γυναίκα και τα παιδιά του σφάχτηκαν για τη πράξη του. Το Μεσολόγγι όμως και η Επανάσταση στα σπάργανά της ακόμη, σώθηκαν απο τον Γιάννη Γούναρη που γνωστοποίησε στους πολιορκημένους Έλληνες το ύπουλο τουρκικό σχέδιο.

Πως έγινε το περιστατικό; Ο έγκυ-

ρος στα γεγονότα μάρτυρας, ιστορικός Σπ. Τρικούπης, λέει ότι την πληροφορία για την επίθεση των Τούρκων την έδωσε ο Γούναρης την παραμονή των Χριστουγέννων στον γραμματέα του Μακρή που περνούσε με μονόξυλο από το Αιτωλικό στο Μεσολόγγι. Μ' ένα μαντήλι από την παραλία του έκανε νεύμα να πλησιάσει, κι όταν σίμωσε του αποκάλυψε το σχέδιο. Ο Μωραΐτης αγωνιστής και πολιτικός που πολέμησε στην πρώτη πολιορκία, Κανέλλος Δεληγιάννης, γράφει ότι ο Γούναρης έδωσε την πληροφορία σε δύο Μεσολογγίτες και έναν στρατιώτη του Ζαΐμη που πήγαιναν μ' ένα πλοιάριο στο Αιτωλικό, την παραμονή των Χριστουγέννων. Με το μαντήλι τους καλούσε να πλησιάσουν στη στεριά και βλέποντας ότι διστάζουν έβγαλε το φέσι του και έκανε συνέχεια το σταυρό του. Αυτοί παραμέρισαν το δισταγμό τους, πλησίασαν, και ο χριστιανός κληρικός τους είπε την είδηση. Να πως αφηγείται και ένας άλλος αυτόπτης μάρτυρας το περιστατικό, ο Σπυρίδων Παϊδάκας, στην έμμετρη εξιστόρηση της πρώτης πολιορκίας:

«Οι Τούρκοι απεφάσισαν, 'ς την χώραν να ορμήσουν, ή να την κυριεύσωσιν, ή όλοι να ψωφήσουν. Ένας λοιπόν χριστιανός, πάντοτε κατοικούσε, μαζί με τον Ομέρ-Πασά, πουλιά του κυνηγούσε. Του Μερ-Πασά τους λογισμούς, τα μυστικά γνωρίζει. Έτρεξεν τ' Ανατωλικόν, κ' εκεί

έξω καθίζει. Και κατά τυχ' εδιάβαινεν, εκείθ' ένα πλοιάρι, για να γυρίσει προς αυτόν να έλθη να τον πάρη. Αυτοί τον εθώρησαν, και βλέπουν ότι ένας, άνθρωπος μόνος ήτον δε, και όχ' άλλος κανένας. Γύρισαν το πλοιάριον, εις την ξηράν κ' ευγαίνουν, αφ' ου ευγήκαν άρχισαν μεσιωπήν να κραίνουν. Τους είπε να πηγαίνετε, ευθύς τούτην την ώραν, να πείτε εις τον Πρίγκηπα, να εύγουν απ' την χώραν. Να κάνουν φύλαξιν καλήν, κι αυτός να αγρουπνήση, απόψε όλη η τουρκιά, 'ς τη χώραν θα ορμήση. Α' πόψε θα ορμήσωσι, πρίν όμως ξημερώση, ελπίζ' ο Τίμιος Σταυρός, την Πόλιν σας να σώση. Α' πόψε θα ορμήσωσι, 'ς του Μήτηκα τα μέρη, όλοι εκεί να τρέξετε, και νέοι νεότε και γέροι...»

Και στις σημειώσεις του, στο τέλος του ποιήματος, διευκρινίζει ο Παϊδάκος ότι αυτός ο χριστιανός "ήταν από τα Ιωάννινα το όνομά του Γεώργιος Ζούκας", καθώς κι ότι ο "Μήτηκας" ήταν μια τάπια. Ένας ανώνυμος Μωραΐτης θυμάται ότι την ίδια νύχτα των Χριστουγέννων κάποιος χριστιανός που τον έλεγαν Ζούκα, φώναξε απ' την ακρογιαλιά σ' ένα μικρό καϊκι που έπλεε από Αιτωλικό στο Μεσολόγγι: "Ε, απ' το καϊκι: Απόψε θα κάνουν το γιουρούσι τους και πάρτε μέτρα!", όπως το διέσωσε και το κατέγραψε ο Γιάννης Βλαχογιάννης.

Αυτές είναι οι κυριότερες, αμεσότερες και γι' αυτό εγκυρότερες ανα-

φορές για το περιστατικό αυτό. Δεν λείπουν βέβαια και οι μετέπειτα αναφορές, που κάποιες δίνουν και διαφορετικές εκδοχές.

Ο Α. Στασινόπουλος, λόγου χάρη, γράφει ότι η ειδοποίηση έγινε μεν από το Γούναρη, αλλά κατ' εντολή του Βαρνακιώτη, ο οποίος, όπως είναι γνωστό, υπήρξε θύμα της τακτικής του Μαυροκορδάτου και ήταν στο στρατόπεδο του Ομέρ Βρυώνη. Και ο Μιχ. Οικονόμου σημειώνει ότι κατά φημολογία εκείνης της εποχής οι κομιστές της πληροφορίας ήταν δύο: Ο Γιάννης Ζούκας (Γούναρης) και ο εξάδελφός του Γιώργος Καλέντζης, κυνηγοί του Βρυώνη, οι οποίοι ενήργησαν κατά προτροπή, υπονοώντας τον Βαρνακιώτη.

Για την ιστορία θα πρέπει να αναφέρουμε ότι και το ίδιο το πρόσωπο του Γ. Γούναρη αμφισβητήθηκε. Ο Π. Πατρών Γερμανός στα Απομνημονεύματά του σημειώνει ότι την είδηση μετέδωσε κρυφά ο Γώγος Μπακόλας που συμπολεμούσε με τους Τούρκους. Ενώ στα 1861, σε ιστορικό μυθιστόρημα του Στεφ. Ξένου, την πληροφορία μετέδωσε με τρόπο ο Ιταλός Bassano, αιχμάλωτος των Τούρκων και διοικητής του πυροβολικού τους. Αναφορές έωλες όμως, αφού οι αυτόπτες και αυτήκοοι μάρτυρες των γεγονότων μαρτυρούν το πρόσωπο του Ηπειρώτη κυνηγού, άσχετα αν διαφωνούν στο όνομά του.

Ένα όμως είναι αναμφίβολο. Ότι μετά από τη νύχτα εκείνη άλλαξε και η ζωή του Γ. Γούναρη. Φοβήθηκε και δεν ακολούθησε τους Τούρκους και έτσι έμεινε στο Μεσολόγγι. Ο Ομέρ Βρυώνης έμαθε τα καθέκαστα, προσπάθησε να τον συλλάβει αλλά δεν μπόρεσε. Όταν επανήλθε στην Άρτα, ύστερα από επίμονη απαίτηση των στρατιωτών του κατέσφαξε τη γυναίκα και τα δύο αγγελούδια.

Στο Μεσολόγγι ο Γούναρης εντάχθηκε ως στρατιώτης στον Κίτσο Τζαβέλα. Μέσα στη φτώχεια του, επικαλούμενος τη μεγάλη προσφορά του ζητά οικονομική ενίσχυση από την κυβέρνηση. Πράγματι εκδόθηκε μια διαταγή να του δοθούν χίλια πεντακόσια (1500) γρόσια. Δεν τα έλαβε και επανήλθε διαμαρτυρόμενος. Αργότερα εφοδιάστηκε με αποδεικτικό για την προσφορά του στον Αγώνα απ' όλους τους οπλαρχηγούς για να τον ανταμείψει αργότερα η πατρίδα. Και ανταμείφθηκε όπως και άλλοι αγωνιστές.

Πάντως ως το 1830 φέρεται ενταγμένος στα ελληνικά στρατιωτικά τμήματα. Μετά αποτραβήχτηκε από την κοσμική ζωή και έγινε ασκητής στην Αγία Ελεούσα, στην Κλεισούρα του Αράκυνθου. Εκεί ζούσε από την ελεημοσύνη, προσφέροντας νερό στους διαβάτες κάτω στο μικρό εικονοστάσι που έχτισε.

Το 1837 πέρασαν από εκεί ο Όθων και η Αμαλία και συνάντησαν τον Γούναρη ο οποίος ζήτησε από τον

βασίλεια να χαριστεί στο εκκλησιάκι όλος ο τόπος του στενού, απο την είσοδο μέχρι την έξοδο. Ο Όθων ικανοποίησε τα αιτήματά του και απο τότε ο Γούναρης βάλθηκε να καθαρίσει αυτό το μέρος απο τα πολλά δέντρα και τους θάμνους. Εκεί στην Κλεισούρα συναντήθηκε το Σεπτέμβριο του 1840 με τον οπλαρχηγό Δημήτρη Μακρή και κουβέντιασαν πολλή ώρα για τα παλιά, όπως αναφέρει - μαζί με τις παραπάνω πληροφορίες - ο γιός του Δημήτρη Μακρή, ο Νίκος, στο βιβλίο που έγραψε για το Μεσολόγγι.

Απο το 1840 και μετά χάνονται παντελώς τα ίχνη του. Πιστεύεται, έτσι αόριστα, οτι έζησε, πέθανε και θάφτηκε κατά παραγγελία του εκεί στην Αγία Ελεούσα. Καμία μαρτυρία δεν έχουμε ως τώρα τι απέγινε ο Γούναρης μετά το 1840.

Στην Αγία Ελεούσα δεν έδωσε σημάδια ζωής. Παρέμεινε άραγε αφανής ως τα τελευταία του εκεί; Έφυγε σε άλλον τόπο; Που να πήγε, τι να έκανε; Όπως άγνωστος ήταν πριν τα Χριστούγεννα του 1822, άγνωστος ξανάγινε μετά το 1840. Και άγνωστο είναι ακόμη το υπόλοιπο της ζωής του.

Εκατόν ογδόντα ένα (181) χρόνια μετά ο Γ. Γούναρης παρέμεινε γνωστός για το μέγα καλό που έκανε τότε. Η ζωή του ένα μυθιστόρημα. Άγνωστος, ήρωας, ασκητής κι αγνοημένος.

Η λογοτεχνία μας δεν τον αγνόησε.

“Η θυσία του Ανδρ. Καρκαβίτσα στη συλλογή “παλιές αγάπες”, “ο Καλόγερος της Κλεισούρας” του Κ. Κουστάλλη, “το μυστικό του Ομέρ-Βρουώνη” του Γ. Αθάνα, το θεατρικό “Χριστούγεννα στο Μεσολόγγι” του Τάκη Λάππα, το θεατρικό “Γιάννης Γούναρης” του Κ. Πετρονικολού στη συλλογή “Εδώ το λένε Μεσολόγγι”, “τα Μεσολογγίτικα Χριστούγεννα” της Πην. Δέλτα στη συλλογή “Παραμύθια και άλλα”, τιμούν τη προσφορά του.

Κάθε χρόνο στη γιορτή του Αγίου Πνεύματος τιμά την μνήμη του στα στενά της Κλεισούρας με ποικιλία κυνηγετική εκδήλωση. Τέλος, προταθεί ένα μονοπάτι εκεί στο στενό, που ξεκινάει απο τον παλιό εθνικό δρόμο - στο περίπτερο της Δασικής Υπηρεσίας - γνωστό στους ντόπιους ως “κρεβάτια” να μετονομασθεί σε μονοπάτι “Γιάννη Γούναρη”. Μια προτομή σήμερα στην αυλή της Αγίας Ελεούσας δείχνει να είναι ξένη και απόμακρη για τους πολλούς. Όπως ξένος και μόνος έζησε αποτραβηγμένος εκεί ο ερημίτης Γιάννης Γούναρης, μνημονεύοντας τις χαμένες του αγάπες.

Ευθύμιος Α. Πριόβολος

Γιορτές-Πανηγύρια στο χωριό μας

Επιμ. Τάκη Σαμαρά

● Άγιος Θεοδόσης - 12 Απόστολοι.

Όπως γνωρίζουμε όλοι μας, στις 30 Ιουνίου κάθε χρόνο γιορτάζει το εκκλησιάκι πρὸς τιμὴ του Αγίου Θεοδοσίου που βρίσκεται πέρα στο Τριαντάφυλλο του Ριαχόβου, αλλά και των 12 Αποστόλων, μαθητῶν του Κυρίου μας.

Εφέτος η συμμετοχή των προσκυνητῶν δεν ήταν η αναμενόμενη. Ελάχιστοι οι μεγαλύτεροι προσκυνητές, μετριοίνταν στα δάχτυλα. Πάντως ^{εγκαταστάσεις} που διανυκτέρευσαν εκεί είχαν τις σκηνές τους τριγύρω από το εκκλησιάκι, θυμίζοντας καταυλισμό ορεινῶν.

Την επαύριο, ανήμερα των Αγίων, το εκκλησίασμα, δυστυχῶς ήταν πολύ κατώτερο του περσινού. Πάντως ο Παππά-Σπύρος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία μετά του ψάλτου, εν μέσω κατάνυξης και θείας μυσταγωγίας. Μετά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας στήθηκε χορός από τους εκεί μεγαλύτερους προσκυνητές, Χρήστο Ι. Τέλη, Δ. Σαμαρά, Ευστάθιο Παγώνη και τους οικοδεσπότες Ελένη Κοταδήμου και άλλους. Το ίδιο είχε γίνει και την παραμονή της εορτής όπου ο τόπος φωτίζονταν από την γεννήτρια κι από τις φωτιές που ψήνονταν τα αρνιά.

Το γεγονός είναι ότι γίνονται μεγάλες προσπάθειες να τηρηθεί η ΠΑΡΑΔΟΣΗ, το έθιμο, παρόλο που δεν μένουν μόνιμα στο χωριό μας. Πιστός όμως σ' αυτό παραμένει και ο

αγαπητός μας Ανδρέας Φιλιππίδης με την λαϊκή του κομπανία, έξι τον αριθμό, δύο κλαρίνα, που πρόθυμα ήρθε στο μικρό αυτό πανηγυρόπουλο, αν και βρίσκονταν σε δύσκολες προσωπικές στιγμές. Χίλια «Ευχαριστώ» του ανήκουν. Ο καιρός πολύ καλός και ωραίος, το γλέντι κράτησε μέχρι το απόγευμα από τους νέους και νέες.

Και του χρόνου με υγεία και χαρές.

● Άγιοι Αναργύροι.

Την πρώτη Ιουλίου γιορτάσαμε και φέτος ευλαβῶς και με θρησκευτική κατάνυξη την Ιερή μνήμη των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού των εκ Ρώμης καταγομένων και μαρτυρῶσαντων εκεί. Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε φέτος στην ενοριακή μας εκκλησία στο μεσοχώρι του χωριού μας και όχι στο ομώνυμο μικρό εκκλησιάκι τους, στη γειτονιά των Παππαγιαννέων, και τούτο γιατί δεν είχαν τελειώσει οι εργασίες ανακαίνισης που έκανε ο ιδιοκτήτης του.

Στη Θεία Λειτουργία παραβρέθηκε σχεδόν όλο το χωριό μας. Προσφέρθηκαν γλυκό και τσίπουρο.

Την πρώτη Νοεμβρίου πάλι μνήμη των Αγίων Αναργύρων, τούτων όμως από την Μικρά Ασία, θα τελεσθεί η Θεία Λειτουργία στο ομώνυμο εκκλησιάκι τους. Η ανακαίνιση τελείωσε.

● Προφήτης Ηλίας.

Και εδώ στο ομώνυμο μικρό εκκλησιάκι, εκεί πέρα στην Τσιρέντζα, κάτω

απο τον δημόσιο δρόμο, τον φρεσκο-ασφαλτοστρωμένο, τελέστηκε, όπως γίνεται κάθε χρόνο, Θεία Λειτουργία μετά αρτοκλασίας απο τον ακούραστο Παππά-Σπύρο, που την παρακολούθησε αρκετός κόσμος που είχε έρθει, με Ι.Χ. αυτοκίνητα, αλλά και με τα πόδια, δηλ. ποδαρόδρομο, μια και η διαδρομή είναι θαυμάσια και όχι μακριά απο το χωριό μας.

Μετά τη Θεία Λειτουργία οι οικοδεσπότες φίλεψαν με γλυκό και τσίπουρο τους προσκυνητές, και το εκκλησάκι φρεσκοβαμμένο, όμορφο και το καμπαναριό του, ο γύρω χώρος καταπράσινος, μοσχοβολούσε ευωδιές καλοκαιρινές του Σμόλυγκα.

Εκεί βέβαια για άλλη μια φορά, πιστός στις Κιρασοβίτικες παραδόσεις μας και τα έθιμά μας και η κομπανία του συγχωριανού μας Ανδρέα Φιλιππίδη, όπου τραγούδησε και έπαιξε νοσταλγικά και αλησμόνητα παραδοσιακά Κιρασοβίτικα νουμπέτια. Στήθηκε χορός και κράτησε αρκετές ώρες. Ήταν μια γιορτάσιμη και χαρούμενη μέρα. Την χάρηκαν οι χωριανοί μας. Ας ευχηθούμε και του χρόνου να γιορτάζουμε με υγεία, προκοπή και χαρές. Ο Προφήτης Ηλίας να μας αξιώσει γι' αυτό!

● Πανηγύρι Αγίας Παρασκευής (26-27/7)

Φέτος πανηγύρι, όπως και πέρσι δεν έγινε στο χωριό μας γιατί και πάλι πενθούσε, είχε κηδεία, της αξέχαστης Παναγιώτας Π. Τζίνα-Σερίφη. Δυο χρονιές, συνέχεια τις δυο αυτές ημέρες του πανηγυριού μας θα συμβεί κάποιος θάνατος. Μήπως, γράφω, χρειάζεται κανένας εξορκισμός; Μήπως

η πολυούχος μας Μεγαλομάρτυς Αγία Παρασκευή είναι θυμωμένη, εξαγριωμένη με τα έργα μας, την ανηθικότητά μας τέλος πάντων; Μας τιμωρεί; Δεν εξηγείται αλλιώς. Ας το προσέξουμε αυτό το «σημάδι» που μας δίνει.

Ανήμερα της γιορτής, τελέστηκε μετά πάσης θρησκευτικής κατάνυξης, η Θεία Λειτουργία στο ομώνυμο εκεί εκκλησάκι της Οσιομάρτυρος μετά αρτοκλασίας, όπου την παρακολούθησαν όλοι οι κάτοικοι και οι καλοκαιρινοί παραθεριστές και επισκέπτες. Ευτυχώς τις πρωϊνές ώρες της Θείας Λειτουργίας και μετά το πέρας αυτής δεν έβρεξε. Έτσι τηρήθηκε και εδώ το παραδοσιακό Κιρασοβίτικο έθιμο. Η παραδοσιακή λαϊκή κομπανία του αγαπητού μας Ανδρέα Φιλιππίδη τραγούδησε και έπαιξε παραδοσιακά Κιρασοβίτικα τραγούδια. Στήθηκε και χορός και μερικοί χωριανοί μας μας θύμισαν περασμένες δόξες και μεγαλεία. «Κεράστηκε» συνάμα και το παραδοσιακό φρέσκο λουκούμι και άρτος απο την αρτοκλασία. Ο Παναγής Λ. Νάκος πρόσφερε και ψητό μοσχαρίσιο κρέας. Ας ευλογεί η Μεγαλομάρτυς την οικογένειά του. Απο ώρα 13:00 και μετά άρχισε να βρέχει. Κράτησε η βροχή δύο μέρες. Τα βράδια έγινε μικρό γλέντι στο μαγαζί του Δημάκη στον ξενώνα μας. Αυτό ήταν το πανηγύρι μας το φετινό καλοκαίρι του 2004. Ας ευχηθούμε του χρόνου να είμαστε υγιείς, με προκοπή και χαρά περισσότερη.

*Η λαϊκή κομπανία του
Αντρέα Φιλιππιδη.
(Προφήτης Ηλίας)*

*Προφήτης Ηλίας.
Χωριανή μας μετά την
θεία λειτουργία.*

*Προφήτης Ηλίας.
Χωριανή μας καθισμένη στο
προαύλιο της Εκκλησίας.*

*Αγία Παρασκευή.
Οι χωριανοί μας παρακολουθούν
την θεία λειτουργία.*

*Αγία Παρασκευή.
Οι χωριανοί μας στο
προαύλιο της Εκκλησίας.*

*Παιδιά του χωριού μας.
Καμαρώστετα.*

Πολιτιστικές Εκδηλώσεις του Αυγούστου 2004

Ο μήνας Αύγουστος, όπως έχει σχεδόν καθιερωθεί, είναι ο μήνας των πολιτιστικών εκδηλώσεων στα χωριά μας, εφόσον είναι ο μήνας των αδειών των εργαζομένων οι οποίοι ανηφορίζουν στα χωριά τους, στις ιδιαίτερες πατρίδες τους για λίγες ξέγνιαστες διακοπές. Είναι ο μήνας του «ανταμώματος» όλων των αποδήμων, τόσο του εξωτερικού όσο και του εσωτερικού, των κατοίκων των χωριών μας. Είναι η σμίξη, η αντάμωση, το καλωσόρισμα όλων μας στην γενέτειρα γη και το χωριό μας, την αετοφωλιά του Σμόλυγκα, του Κλέφτη του Μπέκου, του Βέργου του Ρωμηού, της Ξακουστής και χιλιοτραγουδισμένης Πίνδου.

Φέτος πραγματοποιήθηκαν οι εξής πολιτιστικές εκδηλώσεις μέσα στον Αύγουστο:

1) Πρώτη Αυγουστιάτικη Πολιτιστική Εκδήλωση ήταν αυτή στις 7 Αυγούστου, ημέρα Σάββατο, το απόγευμα στο Μεσοχώρι του χωριού μας.

Ο πάντα δραστήριος και εκλεκτό μέλος της Αδελφότητάς μας, αγαπητός μας Ανδρέας Δημ. Τζίνας, κάτοικος τώρα Λακκώματος Χαλκιδικής φρόντισε και έφερε την ημέρα αυτή στο χωριό μας, τους δύο Πολιτιστικούς Συλλόγους του νέου του χωριού, που διατηρούν χορευτικά συγκροτήματα απο νέους και μεσήλικες ανθρώπους - συγχωριανούς του. Σκοπός η γνωριμία, η ανάπτυξη της φιλίας και η συνεργασία σε θέματα πολιτιστικά. Σκοπός ωραίος και δυνάμενος να πραγματοποιηθεί. Οι σύλλογοι αυτοί είναι: α) Των Ποντίων Λακκώματος και β) των Ανατολικοθρακιωτών Λακκώματος Χαλκιδικής. Πρόεδροι αυτών είναι: ο κ. Λεωνίδας ΣΑΡΒΑΝΙΔΗΣ των Ποντίων και η κυρία Θεοδώρα Κακκουλή (δασκάλα στο επάγγελμα) των Ανατολικοθρακιωτών.

● Ο πρώτος Σύλλογος έχει ιδρυθεί το 1980, κυρίως απο Ποντίους και Ανατολικών χωρών (Ρωσοπόντιους), μετά την τρομερή Μικρασιατική καταστροφή του 1922, όπως και το χωριό

Λακκώματα, ονομασία που οφείλεται στο εκεί έδαφος της περιοχής. Έχει ζωή 82 χρόνων.

● Οι δεύτερος Σύλλογος των Ανατολικοθρακιωτών έχει ιδρυθεί πρόσφατα, το 2003, είναι πολύ νέος, ζωής ενός χρόνου.

● Οι δύο αυτοί Σύλλογοι έχουν αναπτύξει μέχρι τώρα αξιόλογη πολιτιστική δραστηριότητα, τόσο στο χωριό τους, αλλά και στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας και της Θράκης. Τα χορευτικά συγκροτήματα είναι πολυμελή και αποτελούνται απο νέους-νέες-μεσήλικες ανθρώπους. Χόρευαν περίπου μία ώρα, τραγούδια και χορούς των «χαμάνων» πατρίδων τους, δηλαδή του Πόντου και της Ανατολικής Θράκης. Μας θύμισαν πάλι, παλιές αξέχαστες - αλησμόνητες πατρίδες. Οι τοπικές τους ενδυμασίες, χάρμα οφθαλμών, ωραιότατες, τόσο οι ανδρικές, όσο και οι γυναικείες. Οι ηλικίες των χορευτών, γράψαμε ήδη, ήταν απο παιδιά, εγγονή Ανδρέα Τζίνα, μέχρι μεσήλικες.

● Τα όργανά τους ήταν: α) η ξακουστή γκάϊντα που έπαιξε η ωραιότατη δ/δα Αναστασία Κοσμίδη, β) το τουμπερλέκι, που έπαιξε ο ωραίος άντρας Αλέξανδρος Τριανταφύλλου και γ) η λύρα η ποντιακήπου έπαιξε ο θαυμάσιος νέος λυράλης Γιάννης Τριανταφυλλίδης. Ήταν και οι τρεις τους θαυμάσιοι και απέσπασαν τον θαυμασμό και τα χειροκροτήματα όλων των παρευρισκομένων εκεί συγχωριανών μας άνω των 1000 ατόμων. Μπράβο σας παιδιά, να είστε πάντα χαρούμενοι και να σκορπάτε παντού τη χαρά και ξεγνοιασιά.

● Ήταν μια νότα όλως εξαιρετική και τελείως διαφορετική απο αυτές τις δικές μας, τις Ηπειρώτικες.

Γνωρίσαμε και χαρήκαμε πάρα πολύ κάποιες άλλες χορευτικές φιγούρες απο τις «χαμένες πατρίδες». Σας αξίζουν πολλά «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» απο όλους εμάς τους Κιρασοβίτες-τισσες για την όμορφη αυτή βραδιά του Αυγούστου κάτω απο τον υπερ-αιωνόβιο πλάτανο στο Μεσοχώρι του χωριού μας.

Όπως επίσης πολλά «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» ανήκουν τόσο στον αγαπητό μας Ανδρέα, όσο και στους δύο αυτούς εξαιρετους Πολιτιστικούς Συλλόγους, που δεν λογάριασαν κόπους και ξενύχτια, αλλά με μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Ανδρέα μας και ήρθαν στο χωριό μας, να μας προσφέρουν με όλη τους τη καρδιά, ωραίο θέαμα, μιας υπέροχης Αυγουστιάτικης βραδιάς. Ήταν το «αντάμωμα» των δυο περιοχών μας Μακεδονίας-Θράκης και της Ηπείρου, που άλλωστε απο τα πανάρχαια ακόμη χρόνια, του Φιλίππου και του Πύρρου, είμασταν «συμπεθεροι», εφόσον η μητέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, η Ολυμπιάδα, ήταν Μολοσσή Πριγκίπισσα της περιοχής μας.

● Οι Αδελφότητες Αθηνών και Ιωαννίνων και ο Αγροτικός Συνεταιρισμός του χωριού μας συνεργάστηκαν πολύ ωραία με τον Ανδρέα μας για την επιτυχημένη αυτή καλοκαιρινή εκδήλωση. Όλοι μας μείναμε κατενθουσιασμένοι-ευχαριστημένοι και υποσχεθήκαμε να γίνονται τακτικά τέτοια «ανταμώματα».

Σημιώνεται μάλιστα πως οι ευχές αυτές διατυπώθηκαν και απο τους προέδρους, τόσο των φιλοξενούμενων Συλλόγων κ.κ. ΣΑΡΒΑΝΙΔΗ-ΚΑΚΚΟΥΛΗ, όσο και απο τους Προέδρους των Αδελφοτήτων Αθηνών-Ιωαννίνων κ.κ. Β. Γκούσιο και Δημ. Ζήκα, αλλά και απο τον εκπρόσωπο του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων επαρχίας Κόνιτσας, κ. Δημ. Σαμαρά κατά τις γενόμενες προσφωνήσεις των

Σ.Σ. Το Λάκκωμα Χαλκιδικής είναι χωριό γεωργικό με πολλές βιοτεχνίες και εργοστάσια (Τσάνταλη) κ.τ.λ. επεξεργασίας κυρίως γεωργικών προϊόντων πρωτίστως αμπελουργικών.

Ιδρύθηκε το 1922, μετά την Μικρασιατική καταστροφή, κυρίως απο Πόντιους και Ανατολικοθρακιώτες, αλλά και λίγους Ηπειρώτες της επαρχίας Κόνιτσας, κυρίως απο το Κάτσικο και του χωριανού μας Δημήτρη Γ. Μήτσικα / Τζίνα. Έχει 2000 περίπου μόνιμους κατοίκους.

● Στις 9 Αυγούστου, ημέρα Δευτέρα και ώρα 9 βραδινή, πραγματοποιήθηκε στο Κεφαλοχώρι της Επαρχίας μας, του Δήμου Μαστοροχωριτών, το προγραμματισμένο απο το

Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Επαρχίας Κόνιτσας και του Δήμου Μαστοροχωριτών, πολιτιστικό «αντάμωμα», των απόδημων της Επαρχίας μας με τους μόνιμους κατοίκους των χωριών μας.

Ήταν ένα τρίωρο ωραίο πρόγραμμα με την χορωδία της Ομοσπονδίας μας υπο της Δ/ση του μαέστρου, μέλους του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας κ. Αλέκου Παπαχρήστου, που τραγούδησε θαυμάσια δημοτικά παλιά τραγούδια της Επαρχίας μας και συνοδευόντων απο την λαϊκή κομπανία δημοτικών τραγουδιών κ. Βέρδη.

Δημοτικά λαϊκά τραγούδια χόρεψαν οι νέεινες του χωριού Αετομελίτσας και της Ζέρμας. Παρεβρέθηκαν στο «αντάμωμα» αυτό ο Δήμαρχος, Δημοτικοί Σύμβουλοι, ο Κοινοτάρχης και μέλη του Δ.Σ. της Κοινότητας Αετομελίτσας. Τα μέλη του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας κ.κ. Κώστας Νούτσης και Κώστας Αθανασόπουλος, Αντιπρόεδροι, ο κ. Δημήτρης Σαμαράς και πολλοί συμπατριώτες απο τα χωριά μας.

Κιρασοβίτες-τισσες κάπου 30 άτομα. Ήταν μια ξεχωριστή βραδιά γεμάτη απο παράδοση, τραγούδια και χορούς του τόπου μας, της Επαρχίας μας. Είθε να γίνεται κάθε χρόνο, αλλά απαιτείται πολλή δουλειά, οργάνωση και προπαντός συμμετοχή όλων μας. Μας αφορά όλους και την Επαρχία μας.

2) 15 Αύγουστος στο χωριό μας.

Ως είναι γνωστό, οι Αδελφότητες, πρωτίστως η μεγάλη των Αθηνών, του Κιάτου Κορινθίας και των Ιωαννίνων, προγραμματίζουν και πραγματοποιούν τον Αύγουστο μήνα, τον μήνα των Διακοπών των Ελλήνων, στο χωριό μας κάποιες πολιτιστικές εκδηλώσεις, στα πλαίσια του «ανταμώματος» των συγχωριανών μας στο γενέθλιο εκεί χώρο, το αγαπημένο μας και ξακουστό Κιράσοβο, ή «Κόσοβο» λόγω της μη αποδοχής του νόμου «Καποδίστρια» για τους νέους Δήμους και Κοινότητες όπως μας αποκαλούν οι Δημόσιες Υπηρεσίες του Νομού μας. Το «αντάμωμα» το φετινό είχε προγραμματιστεί για τις 12 του μηνός, αλλά πραγματοποιήθηκε ανήμερα τον 15 Αύγουστο, της Παναγίας μας. Το πρωϊ της 15 Αυγούστου στην ενοριακή μας εκκλησία, που είναι αφιερωμένη στην «Κοίμηση της

Θεοτόκου» και πανηγυρίζει ο Ιερός Ναός μας έγινε Θεία Πανηγυρική Λειτουργία μετά αρτοκλασίας, στην οποία παρευρέθηκε όλος ο πληθυσμός του χωριού μας, απο νήπια μικρά μέχρι γέροντες και γερόντισσες. Έγινε το αδιαχώρητο αν και η εκκλησία μας είναι η μεγαλύτερη της Επαρχίας μας, όσο και η ωραιότερη με τους εσωτερικούς τρούλους της, σχήματος «βασιλικής» μετά τρούλου.

Το απόγευμα-βραδάκι, εκεί στο Μεσοχώρι του χωριού μας και κάτω απο τον βαθύσκιο και υπεραιωνόβιο πλάτανο ακούστηκαν τραγούδια, παλιά δημοτικά Κιρασοβίτικα, απο μέλη των Αδελφοτήτων μας, όλο νοσταλγία και καημούς αλλά και ανάμνησης-αγάπης.

Τραγούδια βαθιά ριζωμένα στις καρδιές των μεγαλύτερων χωριανών μας, κυρίως των μανάδων μας που περίμεναν υπομονετικά και καρτερικά τον γυρισμό των ξενιτεμένων, άντρα, παιδιού, πατέρα, αδερφού, συγγενή.

Ακολούθησε το χορευτικό δημοτικό μέρος που περιελάμβανε χορούς δημοτικούς αλλά και ζεϊμπέκικο. Πρώτα χόρευσε το μικρό παιδικό χορευτικό απο πιτσιρίκους - πιτσιρίκες του χωριού μας. Χάρμα οφθαλμών τα πιτσιρίκια με τις ντόπιες Κιρασοβίτικες φορεσιές και μάγεψαν όλους μικρούς και μεγάλους. Οι φωτό που ακολουθούν μιλούν απο μόνες τους. Εύγε σε όλα τα μικρά και κυρίως στον εγγονό του Ηλία Τσιαούση μας μάγεψε με τις ωραιές του φυγούρες. Ακολούθησε το δεύτερο χορευτικό απο νέες του χωριού μας. Θεέ μου τι όμορφες κοπέλες που έχουμε! Κρύο νερό στο ποτήρι! Νέοι του χωριού μας που είστε; Οι κοπέλες σας ξεπεράσανε, είναι «αχτύπητες», είναι νεράϊδες-νύφες των πηγών και των λιμνών του Σμόλυγκα, της Δρακολίμνης. Εκείνες φανταστικές φορεσιές με τα ολοκέντητα τσιπούνια, τα μαντήλια, τις ποδιές, τα φουστάνια, είναι το «κάτι άλλο», το φανταστικό, το άπιαστο. Πράγματι έχουμε τις ωραιότερες τοπικές φορεσιές της Επαρχίας μας. Κρίμα που δεν τις αξιοποιούμε όσο θα έπρεπε. Μας λείπει η εθελοντική προσφορά, η προσέλευση στις Αδελφότητες των νέων αγοριών και κοριτσιών, μικρών και μεγάλων. Τι να κάνουν οι Διοικήσεις των Αδελφοτήτων μας, όταν δεν έχουμε προσφορά; Εδώ είναι το

πρόβλημα. Δεν υπάρχει προσφορά. Μετά βασάνων και κόπων πολλών, και κυρίως πάντα οι ίδιες κοπέλες, σχηματίζεται ένας μικρός όμιλος απο αυτές που μας βγάζουν ασπροπρόσωπους στις εκδηλώσεις. Η παράδοση η Κιρασοβίτικη χάνεται, σβήνει, δεν υπάρχει συνέχεια. Το γράφουμε, το ξαναγράφουμε, το φωνάζουμε σε κάθε ευκαιρία, αλλά «βοή εν τη ερήμω», προσφορά ελάχιστη και αυτή απο τους ίδιους ανθρώπους. Θα μας θυμηθείτε αλλά θα είναι πολύ αργά, οι καιροί «ου μενετοί» έλεγαν οι πρόγονοί μας. Δείτε τις φωτό των παιδιών μας και θαυμάστε-καμαρώστε. Είναι τα νιάτα του χωριού μας. Είναι οι αυριανές Κιρασοβίτισσες γυναίκες, σύζυγοι και μανάδες, οι θρυλικές γυναίκες της Πίνδου, του Κιράσοβου.

Τέλος το τρίτο μέρος της εκδήλωσης έγινε με χορό ζεϊμπέκικο απο τις ίδιες κοπέλες. Θαυμάσαμε για μια άλλη φορά την ομορφιά, το κάλλος, την κορμοστασιά την καλονή των κοριτσιών του χωριού μας. Ο έχων μάτια βλέπει και κρίνει. Ακολούθησε χορός των χωριανών μας με άντρες και γυναίκες με δημοτικά τραγούδια που τραγουδούσε και έπαιξε η λαϊκή κομπανία του ακούραστου και πάντα πρόθυμου για το χωριό μας Ανδρέα Φιλιππίδη. Ο χορός συνεχίστηκε μέχρι αργά το βράδυ.

Σημειώνουμε πάντως, πως έγινε αισθητή η απουσία της Διοικήσεως των Αδελφοτήτων μας, δεν συμμετείχε στο χορό, πλην του Προέδρου του Δ.Σ. της Αδελφότητας Ιωαννίνων κ. Δημήτρη Ζήκα και απο του Κιάτου Δημήτρη Καναβού. Αυτοί πρέπει να δίνουν το καλό παράδειγμα. Να είναι οι «μπροστάρηδες» τα «γκισέμια» του κοπαδιού.

Ο γράφων τελειώνοντας αυτές τις γραμμές, εκφράζει τις ευχαριστίες όλων των χωριανών μας προς αυτά τα παιδιά μικρά και μεγάλα, σε όλους εκείνους που συνέβαλαν με κάθε τρόπο στην εκδήλωση αυτή, στην λαϊκή κομπανία του Ανδρέα και πρωτίστως στην ακούραστη και πάντα πρόθυμη, αφιλοκερδώς προσφέρουσα, χορ/λισσα κυρία Βασιλική Τέλλη-Κοντοζήση και της αδελφής της Ελένη. Επίσης ευχαριστεί και τον φωτογράφο χωριανό μας Μιλτιάδη Νταγκουβάνο, που και αυτός βοηθά με τον τρόπο του, τις Αδελφότητές μας.

Τα μικρά του χωριού μας χορεύουν με την καθοδήγηση της δασκάλας Κας Β. Τελληκοντογητη.

Οι καπέλες του χωριού μας σε χορευτική φιγούρα.

Οι κοπέλες του χωριού μας με τις πανέμορφες Κιρασοβίτικες στολές χορεύουν στο Μεσοχώρι.

Οι κοπέλες μας χορεύουν Κιρασοβίτικο χορό στο Μεσοχώρι.

Κιρασοβίτες-τισσες παρακολουθούν τους χορούς στο Μεσοχώρι.

Όλο το χωριό μας παρακολουθεί και καμαρώνει τα παιδιά που χορεύουν.

Ανδρέας Τζίνας και γυναίκες -άντρες να χορεύουν.

Ο γυναικείος όμιλος να χορεύει και οι Κιρασοβίτες να παρακολουθούν καθισμένοι γύρο-γύρο στη πλατεία του χωριού μας

Τα ποντιακά σωματεία σε αναμνηστική φωτογραφία με Κιρασοβίτες-τισσες

Οι Ποντιακοί Συλλόγοι χορεύοντας στο Μεσοχώρι μας.

Στιγμιότυπο από τον όμορφο χορό της Ανατολικής Θράκης.

Το λάβαρο του Συλλόγου μας

Οι απόδημοι Κερασοβίτες μας στέλνουν ποιήματά τους

Στα προηγούμενα δυο τελευταία τεύχη του περιοδικού μας, έχουμε δημοσιεύσει δύο απο τα τρία ποιήματα που μας έχει στείλει ο αγαπητός απο Παναγιά (Κουτσουφλιανή) Καλαμπάκας Κώστας Γ. ΖΟΥΚΑΣ, τραγουδιστής-στιχουργός απόδημος Κερασοβίτης.

Στο σημερινό τεύχος μας, δημοσιεύουμε και το τρίτο ποίημά του με τίτλο «ΤΑ ΑΔΕΡΦΙΑ». Θέλουμε να πιστεύουμε πως θα μας στείλει και άλλες εργασίες του. Χαρά μας είναι η επικοινωνία αυτή. Όλοι είμαστε Κερασοβίτες του Σμόλυγκα, του Λύγκου, των Τραγασαίων, του Ριαχόβου.

ΤΑ ΑΔΕΡΦΙΑ

Όταν τ' αδέρφια είναι μικρά,
είναι όλα αγαπημένα,
ακούς να κλέν και να γελούν,
κοιμούνται αγκαλιασμένα.

Σαν τα σκυλάκια αρπάζονται,
μας κάνουνε ναζάκια,
και στις γιαγιάς την αγκαλιά,
κουρνιάζουν σαν γατάκια.

Τα βλέπεις να παν για το σχολειό,
με τ' άλλα τα παιδάκια,
στις πλάτες έχουν τη σάκα τους
σε βάζουν στα μωράκια.

Τα χρόνια περνάνε γρήγορα,
καιρός να παντρευτούνε,
όλα γλεντούν και τραγουδούν,
παντού, χαρές σκορπύνε.

Μα όταν πια παντρεύονται
αρχίζουνε οι γκρίνιες,
δεν παν μαζί, να φαν, να πιούν,
στους άλλους πετούν σφίνες.

Αρχίζουν να μαλώνουνε,
αλλάζουν και κατοικία,
δεν θέλουν πια να συζητούν
πρεσβεύει η κακία.

Τους βλέπεις ξανασμίγουνε,
στους γάμους και στη λύπη,
τους βλέπεις εκεί να στέκονται,
πως η χαρά τους λείπει.

Παναγιά Καλαμπάκας

31/12/2003

Κ. Γ. ΖΟΥΚΑΣ

Τραγουδιστής - Στιχουργός

Τηλ.: 24320-71601

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΩΝ ΜΑΣΤΟΡΩΝ

Γεννήθηκα σε ένα χωριό
στο Σμόλυγκα επάνω
το λέγανε Κεράσοβο
που δεν θα φτιάξουν άλλο.

Το χτίσαν άνθρωποι σωστοί
στον κόσμο λατρεμένοι
και το δικό τους το σφυρί
εμείς θα το τιμούμε.

που χτίζαν σπίτια στο γιαπί
γεφύρια στα ποτάμια
καμπαναριά στις εκκλησιές
και τρέχαν στα αλάνια.

Για να ταΐσουν τα παιδιά
να αυξήσουνε το βιός τους
παράταγαν το τζάκι τους
και πήγαιναν στα ξένα.

Μόλις γύριζαν στο χωριό
όλα τα μπουλούκια
τους χάιδευε και το βουνό
με τα πολλά τραγούδια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΤΑΚΟΒΑΝΟΣ**10/12/2003**

Οι απόδημοι Κιρασοβίτες-τισσες Ομογενείς μας της Αυστραλίας μας γράφουν.

Στα προηγούμενα τεύχη μας, είχαμε τη μεγάλη χαρά να φιλοξενήσουμε στις σελίδες του περιοδικού μας, ποιήματα της Κιρασοβίτικης ομογένειας της Αυστραλίας, της «ζωντανής» αυτής ομάδας της ξενιτειάς, που πάντα ο λογισμός τους τρυγιάζει στην μάνα πατρίδα, την Ελλάδα. Είναι τα παιδιά τα ξενιτεμένα της!

Σήμερα έχουμε και πάλι την πολύ μεγάλη χαρά, να φιλοξενήσουμε μια νέα επιστολή της Κιρασοβίτισσας Κας Σπυριδούλας Καλύβα-Πορφύρη, αυτής της Κας που είναι η «ζωή και η φωνή» της ομογένειάς μας στην μακρινή αυτή χώρα.

Χαρείτε την λοιπόν!

8-1-2004

Καλοκαίρι 2003 στο χωριό μας (Κεράσοβο). Πέρασε ένας χρόνος! Τώρα πως πέρασε ούτε που κατάλαβα. Σκέπτομε πως αυτό τον μήνα βρισκόμουν στο χωριό μου, το Κεράσοβο, για 2 ολόκληρους μήνες διακοπές. Δύο μήνες υπέροχους, ξέγνοιαστους, όσο γινόταν φυσικά. Αυτά όλα τα οφείλω στις αγαπημένες μου φίλες Ρωξάνη, Δέσποινα, Ανθούλα, Μαριάνθη, Ελένη, Γιαννούλα.

Πως να ξεχάσω εκείνη την οδοιπορία κάθε ημέρα, πρωί και βράδυ, τις ιστορίες μας απο τα παιδικά μας

ξέγνοιαστα χρόνια, τα ανέκδοτά μας και το απογευματινό χαρούμενο καφεδάκι μας, συνήθως στης Ρωξάνης το φιλόξενο σαλονάκι. Αχ τι αξέχαστες ευχάριστες μνήμες!!

Μήπως πιστέψατε ότι ξέχασα την όμορφη γειτονιά μας; Τις ξαδέρφες μου Ανδρομάχη, Ρίτα, Γιώτα ή τους συγγενείς μου; Δύσκολο αυτό, τίποτε δεν ξεχνιέται, όλα μα όλα, τα κουβαλώ μαζί μου, εδώ στην μακρινή ξενιτειά, και μου και μου φρεσκάρουν πάντα, τόσο όμορφα και νοσταλγικά, την μνήμη μου κάθε μέρα που περνάει ελπίζοντας πως με του Θεού τη δύναμη πάλι θα σας ξαναϊδώ.

Όπως προέγραψα πέρασε ένας χρόνος, εμένα όμως είναι σαν να ήταν χθές, προχθές. Κάθε μέρα σκέφτομαι πότε να ξανάρθω σ' αυτό το τόσο όμορφο χωριό μας, το λαχταρώ. Μπορεί να βρίσκεται μακριά μου, αλλά συνέμα και τόσο κοντά μου. Έχει την ομορφιά του, τον ωραίο και ευγενικό κόσμο του, γεμάτο αισθήματα και φιλοξενία. Έχει αγάπη. Μου είναι αδύνατο να ευχαριστήσω ένα-ένα για την αγάπη και εκτίμηση που μου δείξανε αλλά σε όλους γενικά στέλνω ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ και την μεγάλη μου αγάπη.

Εύχομαι στον καλό μας Θεό να ξανάρθω, να ξαναϊδώ τους φίλους μου, τους συγγενείς μας, γενικά όλους αυτούς τους ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ - ΤΙΣΣΕΣ που κρατάνε ζωντανό αυτό το χωριό μας με την παρουσία τους. Εύγε σε όλους σας, άξιοι Κερασοβίτες - τισσες! Καλή αντάμωση.

Σπυριδούλα Καλύβα Πορφύρη

Σ.Σ. Είναι να μην θαυμάζεις τα υπέροχα αυτά ελληνόπουλα της ξενιτειάς που έχουν τόση μεγάλη αγάπη για την μικρή μας, αλλά τόση ΤΡΑΝΗ και ΕΝΔΟΞΗ πατρίδα μας; Είναι υπερήφανα και το φωνάζουν παντού και πάντοτε καμαρωτά και λεβέντικα, ότι είναι Έλληνες της Διασποράς, Ελληνικό καθαρό αίμα τρέχει στις φλέβες τους. Ζούν στην ξενιτειά τηρούν όμως τα ήθη και έθιμα, τις παραδόσεις, της αγαπημένης μας πατρίδας. Είναι ολοζώντανα κύτταρα μιας ξενιτεμένης Ελλάδας, που ποτέ δεν πεθαίνει αν και πολλοί το επιθυμούν αυτό αλλά η μικρή μας Ελλάδα, είναι θέλημα Θεού να μεγαλουργεί και να θριαμβεύει όπως φέτος με την οργάνωση και διεξαγωγή των 28ων ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ, ύστερα από 108 ολόκληρα χρόνια (νεώτερη ιστορία Ολυμπιακών Αγώνων το 1896 στην Αθήνα).

Παιδιά της ξενιτειάς, παιδιά Κιρασοβιτόπουλα, είστε αγαπημένα αδέρφια μας, η σκέψη μας, ο λογισμός μας είναι κοντά σας. Ευχή μας η προκοπή και η πρόοδός σας.

Φέτος επισκέφτηκαν το χωριό μας οι εξής ομογενείς μας Κιρασοβίτες-τισσες της Αυστραλίας: η Ανδρομάχη Ευαγγέλου Γελαδάρη-Γούσια, η Αμαλία χήρα Ευάγγ. Κωτούλα και ο Κώστας Ιωάννου Στρατσιάννης με τα παιδιά του επ' ευκαιρία των Ολυμπιακών Αγώνων.

Η σύνταξη του περιοδικού μας, χάρισε ιδιαίτερα με την διαπίστωση ότι τα νέα αυτά παιδιά (δεύτερη γενιά μεταναστών) ομιλούν θαυμάσια την Ελληνική μας γλώσσα. ΕΥΓΕ, στους γονείς και στα παιδιά της ομογένειας, αξίζουν επαίνους, συγχαρητήρια, είναι άξιοι αξίων Ελλήνων απογόνων. Εύχεται του χρόνου να επισκεπτούν το χωριό μας πολλοί περισσότεροι ομογενείς μας από την Αυστραλία, τη φίλη χώρα.

- Από την Αμερική, επισκέφτηκαν

το καλοκαίρι φέτος το χωριό μας, τα μέλη της εκεί Αδελφότητας των Κερασοβιτών:

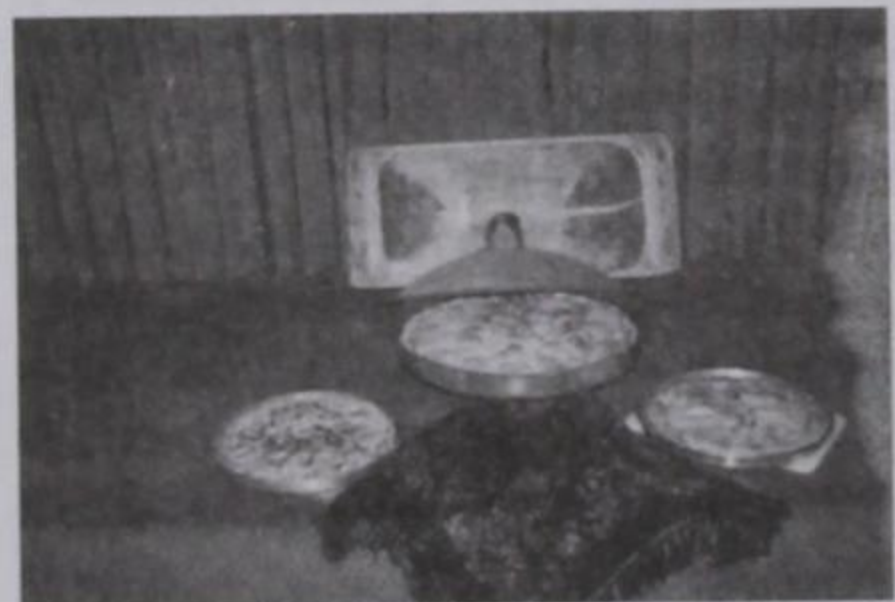
- Νίκος και Ευανθία (ζευγάρι) Κουκούμης,
- Απόστολος (ζευγάρι) Ευάγγ. Γκούτσιος και η Ευλαμπία Αθανασίου Στεφάνου.

Του χρόνου ευχόμαστε να έρθουν πολλοί περισσότεροι.

Τάκης Σαμαράς

Κοπή πίττας 2004 της ομογενειάς μας στην Αυστραλία. Τρίτη από αριστερά η Κα Σπυριδούλα Καλύβα-Πορφύρη.

Γιορτή της Ηπειρώτικης πίττας. Το μεγάλο ταψί, η γάστρα και το σκαφίδη είναι Κιρασοβητική Καρ Σπυριδούλας Καλύβα-Πορφύρη.

Απόδημα Ελληνόπουλα Αυστραλίας. Η μικρή στο κέντρο είναι εγγονή της Σπυριδούλας Καλύβα-Πορφύρη από το γιο της Νίκο-Θέμη.

Προσωπική εργασία: Μια εκδήλωση γνήσιου πατριωτισμού

Το χωριό μας τα τελευταία χρόνια παρουσιάζει έντονα σημάδια εγκατάλειψης. Δεν γίνονται πια έργα υποδομής ή καλλωπισμού. Αν εξαιρέσουμε το στέγαστρο στο κτίριο της Αδελφότητας και τις κεραίες αναμετάδοσης στον Αϊ-Γιώργη, βλέπουμε την πλατεία της εκκλησίας εγκαταλελειμμένη, το παλιό σχολείο ημιτελές, το καινούργιο σχολείο αφημένο στο μοίρα του, τα σοκάκια γεμάτα σπασμένα τσιμέντα και πεσμένους τοίχους. Τα ρέματα αντί να είναι εστίες προβολής του φυσικού πλούτου του τόπου μας, παραμένουν σκουπιδότοποι.

Θα μπορούσα να αναφέρω κι άλλα. Όμως δεν έχει νόημα καθώς όλοι τα βλέπουμε κι όλοι τα συζητάμε στα καφενεία. Κατά κοινή διαπίστωση, το Κεράσοβο έχει καταντήσει το χειρότερο χωριό στην περιοχή!

Οι αιτίες αυτής της εξέλιξης είναι δύο: Το χωριό μας στερείται κρατικής οικονομικής ενίσχυσης. Αυτό βέβαια είναι το αποτέλεσμα του άνισου αγώνα μας ενάντια στον ισοπεδωτικό νόμο «Καποδίστρια». Δεύτερη αιτία είναι η πρωτόγνωρη αδιαφορία των Κερασοβιτών για τον τόπο τους. Είναι διάχυτη η λανθασμένη εντύπωση ότι ένας αυτόμα-

τος πιλότος θα μας λύσει όλα τα προβλήματα. Για να αντιστραφεί η παρακμιακή εικόνα του χωριού μας πρέπει να ξαναθυμηθούμε και κυρίως να κάνουμε πράξη τις ιδέες των παλαιότερων. Πως χτίστηκαν τα πέτρινα στολίδια του χωριού μας και με καμάρι εμείς σήμερα τα επιδεικνύουμε στους ξένους; Πως γράφτηκαν αξιόλογα βιβλία με τα οποία αναδεικνύεται η τοπική ιστορία και η πολιτιστική μας κληρονομιά;

Όλα έγιναν χάρη στην προσωπική εργασία κάποιων συγχωριανών μας οι οποίοι αγαπούσαν πραγματικά τον τόπο τους και την αγάπη τους αυτή την έκαναν πράξη. Τι θα ήταν το Κεράσοβο χωρίς αυτούς;

Η προσωπική εργασία, ο εθελοντισμός, είναι μια εκδήλωση τιμής για τους πολίτες. Δείχνει το πολιτιστικό τους υπόβαθρο, την κοινωνική τους αλληλεγγύη και την περιβαλλοντική τους ευαισθησία. Η προσωπική εργασία είναι μια υψηλή έκφραση γνήσιου πατριωτισμού. Άλλωστε αυτά δεν είναι τα γνωρίσματα που κάνουν τους Κερασοβίτες να ξεχωρίζουν;

Αθήνα, 18 Μαΐου 2004

**Τέλλης Δημ.
Δάσκαλος**

Ένα στερνό αντίο σ' αυτούς που έφυγαν

● Στο προηγούμενο τεύχος μας, δεν έγινε δυνατό, καθόσον τυπώθηκε έγκαιρα, λόγω ειδικών συνθηκών, να γραφούν και δύο στερνά λόγια στους χωριανούς και γαμπρούς μας που «έφυγαν» απο αυτό τον μάταιο κόσμο. Αυτό γίνεται με το παρόν τεύχος μας.

● Ευάγγελος Παναγιώτη Τσιάτσιος. Πέθανε στο Μαρούσι Αττικής απο μακροχρόνια ασθένεια. Ο μακαρίτης, όπως και ο Αριστείδης ο αδερφός του που σκοτώθηκε κατά τον επάρατο εμφύλιο πόλεμο το 1946-1949, αφήνοντας νέα χήρα γυναίκα με 3 παιδιά, ήταν παιδιά του Παναγή Τσιάτσιου, ενός ψηλού άντρα, όπου όσο θυμούμαι, και «φούμαρε» και «ταμπάκο».

Ήταν παιδιά «ανάδοχα» της μακαρίτισσας γιαγιάς μας Πανάγως Γ. Σαμαρά. Μάλιστα με τον μακαρίτη Βαγγέλη, μας συνέδεε και η συγγένεια απο αγχιστεία (κουμπαριά - νονός), στον ίδιο και στα κορίτσια του.

Γεννήθηκε, μεγάλωσε, αντρώθηκε στο χωριό μας. Ατύχησε στον πρώτο του γάμο, αφού πέθανε η γυναίκα του, αλλά στον δεύτερο ευτύχησε καθόσον απόκτησε τρία παιδιά. Μετανάστης και αυτός στην Αθήνα, εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Μαρούσι, όπου απέκτησε ιδιόκτητο σπίτι, δουλεύοντας σαν οικοδόμος τίμια, πρόκοψε και προόδευσε όπως όλοι οι Κιρασοβίτες. Δεν ξέχασε, ούτε λησμόνησε και το πατρικό του σπίτι στο χωριό μας. Τα τελευταία χρό-

νια ήταν τακτικός επισκέπτης με την αγαπημένη του γυναίκα. Όλα όμως έχουν ένα τέλος σ' αυτή τη ζωή.

Το τέλος το δικό του γράφτηκε. Υπήρξε αγαπημένος σύζυγος, στοργικός και προστατευτικός πατέρας. Η αγαθούλα σου ψυχή ν' αναπαύεται σε σκηνές δικαίων.

● Πέθανε στην Κλειδονία της Κόνιτσας, ο γαμπρός του αγαπητού μας λαϊκού οργανοπαίχτη, Ανδρέα Φιλιππίδη, στην μία απο τις τρεις κόρες του απο ξαφνική καρδιακή ανακοπή. Ο άντρας ήταν μόνο 43 ετών. Τον μακαρίτη ο γράφων γνώρισε μια-δύο φορές στις καλοκαιρινές εκδηλώσεις των Αδελφοτήτων μας στο χωριό μας, όπου βρίσκονταν μαζί με την αγαπημένη του γυναίκα και τα παιδιά τους. Ήταν άντρας ήσυχος, πράος, χαρούμενος, αγαπητός σε όλους. Με όλους τους χωριανούς μας μιλούσε και αγαπούσε το χωριό μας. Στάθηκε όμως άτυχος στη ζωή, αφού μας «έφυγε» τόσο νωρίς, αφήνοντας νέα χήρα γυναίκα με 2 παιδιά.

Αυτά, δυστυχώς έχει τούτη η ζωή. Άλλοι χαίρονται και άλλοι πικραίνονται. Πάντως ο γράφων για το μακαρίτη είχε τις καλύτερες εντυπώσεις. Ήταν απο τους λίγους καλούς «γαμπρούς» του χωριού μας. Η αγαθούλα του ψυχούλα ας αναπαύεται σε σκηνές δικαίων.

● Πέθανε στα Γιάννενα, η Ανδρομάχη

Χρήστου Τέλλη - Λάμπρου Πλεσίτη ετών 72.

Η μακαρίτισσα, γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό μας, ορφάνεψε μικρή, έτσι την γνώρισε ο γράφων, τις δεκαετίες 1950, 1960, κυρίως εκεί στο «Σπίτι του παιδιού», όπου όλα τα αγόρια και κορίτσια του χωριού μας έτυχαν κοινωνικής αγωγής και συμπεριφοράς. Έγιναν σωστοί Έλληνες, οι δε κοπέλες καλές νοικοκυρές και υποδειγματικές γυναίκες και μητέρες. Το «Σπίτι του παιδιού», ήταν φυτώριο του σύγχρονου Έλληνα και της υποδειγματικής Ελληνίδας. Τυχερό το χωριό μας που είχε ένα τέτοιο υποδειγματικό κρατικό ίδρυμα. Η δεκαετία του 1950, ήταν για το χωριό μας, η «χρυσή περίοδος του Περικλέους» έσφιζε απο κόσμο, κίνηση και δημόσιους υπαλλήλους.

Αργότερα παντρεύτηκε η μακαρίτισσα και εγκαταστάθηκε μόνιμα στα Γιάννινα. Απόκτησε 3 παιδιά, τα μεγάλωσε με στοργή και φροντίδα και τα σπούδασε. Το χωριό μας όμως δεν το ξέχασε, έρχονταν τακτικά και έμενε για αρκετό χρονικό διάστημα.

Μας «έφυγε» πρόωρα, αλλά αφού έτσι πρόσταξε η ζηλόφθονη μοίρα της. Υπήρξε καλή σύζυγος και αγαπημένη μητέρα. Μεγάλωσε πανάξια τα παιδιά σου. Η αγαθούλα σου ψυχή, ν' αναπαύεται τώρα σε σκηνές δικαίων.

● Πέθανε στις 26 του Μάη του 2004, στο χωριό μας, η Γεωργία Νικ. Ζήκα, ετών 79 απο καρδιακή ανακοπή.

Η μακαρίτισσα Γεωργία γεννήθηκε, μεγάλωσε και παντρεύτηκε στο χωριό

μας τον Νικόλα Ζήκα, αποκτώντας 3 παιδιά. Στάθηκε άτυχη, γιατί έχασε γρήγορα τον αγαπημένο της άντρα. Όμως ανταπεξήλθε άξια και πανάξια στα οικογενειακά της καθήκοντα και υποχρεώσεις. Τα κορίτσια παντρεύτηκαν και γνώρισε και εγγόνια. Το χωριό μας δεν το εγκατέλειψε, έμεινε εκεί Κιρασοβίτισσα ακρίτισσα, μέχρι το μηραίο.

Σαν σύζυγος, υπήρξε αγαπημένη, καλή, φρόντιζε αγόγγιστα τον φιλόσθενο άντρα της, σαν μητέρα δε πολύ στοργική, γλυκόλογη και απο τα πιο επιμελή μέλη της Αδελφότητάς μας. “Τυχερά” τα παιδιά που έχουν τέτοιους πανάξιους γονείς.

Η αγαθούλα σου ψυχούλα κυρά Γεωργία να αναπαύεται σε σκηνές δικαίων.

● Πέθανε στις 2 Ιουνίου του 2004, στο χωριό μας, απο καρδιακή ανακοπή, η Σταυρούλα Μιλτιάδη Σελτσιώτη, ετών 79.

Η είδηση έπεσε στον γράφοντα σαν κεραυνός το καλοκαίρι καθόσον προ μιας εβδομάδας που βρισκόνταν στο χωριό «καλαμπουρίζανε» εκεί στον μικρούτσικο κηπάκο της πλατείας. Πάντα είχαμε αγαθές και καλές σχέσεις μεταξύ μας. Ήταν γυναίκα του χαμόγελου, του γλυκού λόγου, της ευχάριστης - χαρούμενης κουβέντας. Όσο ύψος της έλειπε, τόση καλοσύνη και αγάπη της περίσσευε. «Τσιούτσαλη» τηνπροσφονούσαμε, το δέχονταν ευχάριστα.

Γεννήθηκε, μεγάλωσε, παντρεύτηκε στο χωριό μας και απόκτησαν παιδιά. Στάθηκε πολύ άτυχη στην έγγαμη ζωή της. Χήρεψε πολύ νέα γυναίκα και με

ορφανά παιδιά, γιατί στον καταραμένο εμφύλιο πόλεμο 1946-49 ο αγαπημένος της άντρας σκοτώθηκε στον «Δημοκρατικό στρατο» του Κ.Κ.Ε., όπως και τόσα άλλα παιδιά-άντρες του χωριού μας. Όμως στάθηκε πανάξια μητέρα και ανάθρεψε τα παιδιά της με τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, με κόπους, βάσανα και δυστυχίες. Όμως αυτά τα παιδιά προοδεύουν και προκόβουν στη ζωή τους, όπως της μακαρίτισσας. Η ζωή την πίκρανε, την βασάνιζε, όμως τα τελευταία χρόνια της χαμογέλασε γιατί βρίσκονταν στα παιδιά και τα εγγόνια της, εδώ στην Αθήνα. Τα καλοκαίρια όμως εκεί ψηλά στο χωριό μας να φροντίζει το μικρούτσικο κηπάκι, με τις πέντε φασουλιές, τις δύο ντοματιές και τις πέντε ρίζες καλαμπόκι. Το μεράκι-μεράκι όμως. Τον είχε σπείρει και φέτος, όμως δεν θα γευθεί τους γλυκούς και νόστιμους καρπούς της. Ας είναι έτσι. Ο Πανάγαθος Θεός μας θα της δωρίσει τις Θείες ευλογίες Του.

Εμείς ευχόμαστε ολόθερμα, η αγαθούλα της ψυχή να αναπαύεται τώρα σε σκηνές δικαίων.

● Πέθανε την πρώτη Ιουνίου του 2004 στη Φούρκα ο Απόστολος Χαβάς, ετών 81, πατέρας του Γιάννη Χαβά, Δ/ντη του Υποκ/τος της Αγροτικής Τράπεζας της Κόνιτσας, απο καρδιακή ανακοπή και αυτός. Μάλλον απο “χαρούμενη” καρδιακή ανακοπή, εάν μπορεί να λεχθεί έτσι, γιατί το μηραίο συνέβη την ημέρα που επισκέφτηκε την αγαπημένη του κόρη που είχε έλθει απο την Αμερική. Πόσο μικρός είναι ο κόσμος!

Με τον μακαρίτη Απόστολο, συνταξιδέψαμε μαζί απο Κεράσοβο-Κόνιτσα, την ημέρα που κατέβαινε να φύγει και να σφίξει στην αγκαλιά του την αγαπημένη του κόρη, που ήρθε απο την μακρινή νέα της πατρίδας, για χάρη του πατέρα της, του αδερφού της και των συγγενών της, των αγαπημένων συγγενικών προσώπων αλλά ποτέ ξεχασμένη. Μάλιστα μας «κέρασε» και το καφεδάκι εκεί στο πρακτορείο στην Κόνιτσα, όπως τα λέγαμε γύρω απο το καυτό θέμα του νόμου «Καποδίστρια».

Ο μακαρίτης Απόστολος, γεννήθηκε, μεγάλωσε, αντρώθηκε και παντρεύτηκε στη Φούρκα. Επάγγελμα κτηνοτρόφος. Γρήγορα όμως εγκαταστάθηκε μια πολύ σύγχρονη κτηνοτροφική μονάδα στο χωριό μας απο αγελάδια. Ήταν όμως σωστός επαγγελματίας κτηνοτρόφος και πέτυχε στο σκοπό του. Ονομαστα ήταν τα μοσχάρια του και οι μοσχίδες. Προ χρόνων πέθανε και η γυναίκα του αλλά αυτός έμεινε και ζούσε τη ζωή του ανάμεσα Κεράσοβο-Φούρκα, ήσυχα, όμορφα, γαλήνια και κοντά στο γιό του και τα εγγόνια στην Κόνιτσα. Αυτός ήταν ο μπάριμπα-Αποστόλης. Για τον γράφοντα έτρεφε ιδιαίτερη συμπάθεια, και την έδειχνε, επιζητούσε την καλή και όμορφη κουβεντούλα, πάντα σωστός με ορθές σκέψεις και προβληματισμούς, ήθελε και επιζητούσε το καλό, την πρόοδο και προκοπή των χωριών μας.

Θα μας λείψεις μπάριμπα Απόστολε, αυτή είναι η αλήθεια, οι πατρικές σου συμβουλές ήταν καλοδεχούμενες. Πρέπει να έφυγες όμως ευχαριστημένος, τα

παιδιά σου προόδεψαν και πρόκοψαν
όπως και τα εγγόνια σου.

Καλό ταξίδι!

Μελβούρνη 4-1-2004

Στην μνήμη της αγαπημένης μας εξα-
δέλφης, Γεωργίας Ν. Ζήκα (Στρατσιά-
νη).

Θεέ μου πόσο δύσκολο,
να κάτσεις και να γράψεις,
για άνθρωπο που έχασες,
χωρίς πολύ να κλάψεις.

Ναι σαν κάτι αναπάντεχο,
θα 'ναι μεσ' τη ψυχή μας,
το δάκρυ θα μας πνίγει πια,
σε όλη τη ζωή μας.

Αείμνηστη ξαδέρξη μας,
Γεωργία ΖΗΚΑ (Στρατσιάνη)
είσαι απο το Κεράσοβο,
και είναι τιμή μας.

Πάρα πολύ επάλεψες
εσυ μεσ' τη ζωή σου,
πόσες φορές παλιότερα,
σου βγήκε η ψυχή σου.

Εδούλευες μέσα στο χωριό μας,
σαν μάνα και πατέρας,
έπρεπε οποσδήποτε,
να τα βγάλεις πέρα.

Πάντρεψες τα παιδάκια σου,
και απόκτησες και εγγόνια,
και αγάλια-αγάλια,
έπεσαν στην κεφαλή σου χιόνια.

Τώρα χρόνους μας άφησες,
πίσω για να μιλούμε,
και την ζωή που έζησες,
και την εξιστορούμε.

Να μάθουν τα εγγόνια σου,
και τα δισέγγονά σου,
πόσο πολύ επάλεψες
μέχρι τα γηρατειά σου.

Και έτσι να παίρνω δύναμη,
σε κάθε δυσκολία,
κεράκι να σ' ανάβουνε,
σε κάθε λειτουργία.

Ελαφρύ το Κερασοβίτικο χώμα που
σε σκεπάζει αγαπημένη μας ξαδέρφη
Γεωργία.

Αυτά έγραψε η Θωμαΐδα Καλύβα
(νύφη της Σπυριδούλας) κατά επιθυμία
της πεθεράς της που πάντα τους άλλους
σκέπτεται και τίποτε για κείνη.

Θέμη μου είτε σήμερα να κάτσεις και
να γράψεις. Ετούτη τη ξαδέρφη μου
κάνεις δε θέλω να ξεχάσει.

Παρακαλώ να δημοσιευθεί στο περιο-
δικό «ΚΕΡΑΣΟΒΟ».

Στέλνω την αγάπη μου σε όλους σας
καθώς και πολλά-πολλά φιλάκια.

Σπυριδούλα

Σ.Σ. Στο επόμενο τεύχος η συνέχεια
στο «στερνό αντίο».

Τ.Α.Σ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΚΛΟΓΟΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Συμπατριώτες-τισσες, σύμφωνα με το Καταστατικό της Αδελφότητάς μας, άρθρο 21ο, σας προσκαλούμε σε Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση στις **10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2004** ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00 π.μ., στα Γραφεία της Αδελφότητάς μας, με τα εξής θέματα:

1. Διοικητικός Εκλογοαπολογισμός ετήσιας διάρκειας.
2. Οικονομικός Εκλογοαπολογισμός ετήσιας διάρκειας.
3. Ανάγνωση Έκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.
4. Τοποθετήσεις Μελών - Προτάσεις αυτών.
5. Έγκριση Απολογισμών.
6. Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής .
7. Διενέργεια Εκλογής Νέου Διοικ. Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Σε περίπτωση έλλειψης απαρτίας, η Εκλογοαπολογιστική Γεν. Συνέλευση θα πραγματοποιηθεί την επόμενη Κυριακή 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ του 2004, την ίδια ώρα, στον ίδιο χώρο και με τα ίδια θέματα.

Κυψέλη, Σεπτέμβριος του 2004

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΟΥΤΣΙΟΣ

Ο Γραμματέας
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Κ ο ι ν ω ν ι κ ά

Γάμοι:

● Το ζευγάρι Γιώργος-Ελένη Ι. Χαρισιάδη, πάντρεψαν τη κόρη τους Δέσποινα με τον καλό της καρδιάς της Γιώργο, στις 16 Οκτωβρίου 2004 στον ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Πετρούπολης Αττικής.

Παρευρέθηκε πλήθος συγγενών και φίλων. Ακολούθησε γλέντι και χορός σε οικογενειακή ταβέρνα στη Φυλή Αττικής.

Ευχόμαστε στο νέο ζευγάρι κάθε ευτυχία και χαρά.

Γεννήσεις:

● Το ζευγάρι Φίλιππος-Μαρία Πασχάλη Τριανταφύλλου (Κόρινθο) γιός της αξέχαστης Χρυσάνθης Εξάρχου απέκτησε το πρώτο παιδί τους, αγοράκι.

● Το ζευγάρι Κώστας-Καλλιόπη Αθαν. Νταγκουβάνου απέκτησαν το

δεύτερο παιδί τους, την εγγονή.

- Το ζευγάρι Κώστας-Μαριάννα Ανδ. Ζήκα απέκτησε το πρώτο παιδί τους, αγοράκι.

- Το ζευγάρι Λάζαρος-Σοφία Παπαγεωργίου, γιός Γιώργου απέκτησε το πρώτο παιδί (αγόρι).

- Το ζευγάρι Δημήτρης-Ανδρομάχη Ν. Σελτσιώτη απέκτησε αγοράκι.

Βαπτίσεις:

Την Κυριακή 16 Μαΐου 2004, η Γεωργία Δημ. και της Ανθούλας Ζιούλη και ο άντρας της Νικήτας Τσελέντης, βάπτισαν το γιό τους στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου του Λουμπαδιάρη (Φιλοππάπου). Το όνομα του νεοφώτιστου Δημήτριος.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα και νεοφώτιστα παιδιά τους. Να χαρούμε και σε άλλα.

Αφίξεις και Αναχωρήσεις ομογενών μας Κιρασοβιτών-τισσων.

- Απο Αμερική ήρθαν στο χωριό μας φέτος για καλοκαιρινές διακοπές - επισκέψεις:

Το ζευγάρι Νίκος-Ευανθία Κουκούμη και η Ευλαμπία Αθανασίου Στεφάνου. Εκλεκτά μέλη της εκεί Κιρασοβίτικης Αδελφότητας.

- Απο Αυστραλία, ήρθαν για διακοπές, επίσκεψη και παρακολούθηση των Ολυμπιακών Αγώνων η οικογένεια του εκλεκτού και αγαπητού ομογενούς μας Κιρασοβίτη Κώστα Ιωάννου Στρατσιανή. Μεγάλη εντύπωση έκανε στον γρά-

φοντα, η κόρη του, Καρολίνα, με τα άπταιστα Ελληνικά της. Εύγε τόσο στον πατέρα όσο και στα ελληνόπουλα της ξενιτειάς. Δεν ξεχνούν ποτέ τις Ελληνικές τους ρίζες.

Ο Θεός να τα ευλογεί.

Η Κα Ανδρομάχη Ευαγγ. Γελαδάρη, χήρα Γούση, η οποία ευχαρίστησε με όλη την καρδιά της το περιοδικό της Αδελφότητάς μας και τον γράφοντα που δεν ξεχνάει τα ξενιτεμένα παιδιά της.

Τέλος η Κα Αμαλία χήρα Ευαγγέλου Παν, Κωτούλα. Διατύπωσε κάτι παράπονα σχετικά με την αποστολή του περιοδικού μας στην Αυστραλία.

Να διευθετηθεί το ζήτημα.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΑΕΙ-ΤΕΙ

1) Σκαλωμένος Γεώργιος του Νικ. Ε. Μ. Πολυτεχνίο Αθηνών

2) Γκούτσιου Μαρία του Αθ. Νομική Αθηνών

3) Κουκούμη Πελαγία του Φωτίου Οικονομ. Νομικής Αθηνών

4) Μαριλένα Ψύλου του Μιχ. Χημικό Αθηνών

5) Πενταλιός Απόστολος του Δημ. Αγγλική Φιλολογία

6) Γαλάνης Οδυσσέας του Αποστ. ΤΕΙ. Δομ. Εργων Πειραιώς

Ευχόμαστε συγχαρητήρια στα παιδιά και στους γονείς τους και καλές σπουδές.

ΠΗΡΑΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Στρατσιάνης Βασίλειος	10Ε	Νικηφόρος Παπαγιάννης	20
Κυρίτσης Βασ. του Χριστοδ.	50	Αθανάσιος Σκαλωμένος	20
Κυρίτσης Λάζαρος	20	Παστρουμάς Στέργιος	20
Χρήστος Τέλλης του Ιωαν.	20	Τέλλης Γεώργιος του Κων/νου	50
Τσούτσης Παύλος	20	Τζιμοτόλης Αχιλλέας	20
Μακρουγιάννης Οδυσσέας	20	Σιάφης Γεώργιος του Βασ.	20
Μακρουγιάννης Χρήστος	20	Σιάφης Σπύρος του Βασ.	20
Τσιάτσιος Δημήτριος του Ηλία	20	Ζιούλη Όλγα του Λαζ.	10
Λάμπρος Πλεσίτης	20	Λέτσιος Κων/νος	20
(εις μνήμη γυναίκας του Ανδρομάχης)		Παπανικολάου Κων/νος του Χρ.	30
Ανθούλα Ανδρέα Κωτούλα	20	Χαρισιάδη Χρυσάνθη	20
Δημήτριος Σκαλωμένος του Αθ.	10	Νταγκουβάνος Ζήσης	30
Ευθυμίου Παντελής	20	Σκουτέρης Νικόλαος	20
Ζήκας Κων/νος του Ηλία	20	Τζίνας Σιόκας	20
Καλύβα Σπυριδούλα Πορφύρη	25	Καραγιάννης Παντελής	30
Καλύβας Νικόλαος (Αυστραλία)	25	Τέλλης Κων/νος	20
Πασιά Άννα	20	Τέλλη Βικτορία	20
Τσιάτσιος Λάζαρος του Κων/νου	20	Τέλλης Παντελής	20
Στρατσιάνης Νικόλαος του Θεοδ.	40	Γαλάνη Φρόσω	20
Ξανθή Ανδρέα Ζήκα	20	Σταυρούλα Κώφα-Καλύβα	20
Αμαλία Ευαγγ. Κωτούλα	50	Κωτούλας Ιωάννης	20
(Αυστραλία)		Καρβελά Ελένη	20
Ζιούλης Δημήτριος	30	Καλύβα Μαργαρίτα	20
Τσιάτσιος Ζήσης	20	Σκουτέρη Κατερίνα	10
Γαλάνης Χρήστος	20	Γιώτη Αγόρω-Μακρουγιάννη	20
(Γαμπρός Σιόκα)		Αναστασία Γιώτη-Μπαϊράκογλου	10
Βαδάσης Παύλος	50	Τζίνας Ελευθέριος	30
Γεωργίου Γεώργιος του Θωμά	200	Ζήκα Φωτεινή Γεωργίου	50
Ζιούλη Μαρία του Ανδρέα	20	Χαλκίδης Γεώργιος	20
Σκαλωμένος Παντελής	10	Ζιούλης Απόστολος του Χρ.	20
Σελτσιώτης Νικόλαος	50	Τέλλης Δημήτριος του Κων/νου	20
Παπαδήμας Νίκος	20	Τέλλης Λάζαρος του Ηλία	20
Ορέστης Τζίνας	20	Σιάφης Αθανάσιος	20
Αρβανίτης Δημήτριος	20	Ζήκας Παντελής	20
Ζήκας Χρηστ. του Παντ.	20	Νάκος Θωμάς του Λαζ.	50
Παναγιώτου Κασσιανή	20	Στρατσιάνης Δημήτριος του Θεοδ.	20

Τσιάτσιος Γεώργιος του Ηλία	20	Παναγιώτου Ελένη-Λαφύρη	20
Ζιούλης Κων/νος του Αχ.	50	Στεφάνου Ευλαμπία	10
Τζίνας Παναγιώτης του Μιλτ.	5	Κότινα Λευκοθέα	15
Γκουγκέτας Κων/νος	30	Κοταδήμος Αθανάσιος του Δημ.	50
Γεωργίου Ιωάννης	20	Τζίνας Δημήτριος του Βασ.	20
Σκαλωμένος Αθαν. του Κων/νου	20	Χρυσόστομος Γκούτσιος του Δημ.	20
Τζίνας Μιλτιάδης του Παν.	20	Κυρίτσης Χαράλαμπος του Χριστ.	30
Χαρισιάδης Κων/νος του Απ.	50	Εξάρχου Βασίλειος	20
Ζάρρα Ελένη	50	Πασσιάς Σπυρίδων	20
Γελαδάρης Αθανάσιος του Αχ.	20	Αγάπη Ανδρ. Ζήκα-Κοσμά	10
Τζίνας Ανδρέας του Δημ.	60	Ζήκα Αρετή	45
Ναπολέων Παναγιώτου	100	(έξι τετραγωνικά πλάκα)	
Νάκος Δημήτριος του Παντ.	20	Κωτούλας Μιχαήλ	10
Μακρουγιάννη Μαρία-Σκαμνέλου	20	Γελαδάρης Κων/νος	10
Τζίνας Κων/νος του Βασ.	10	Γελαδάρης Νικόλαος του Αχ.	20
Κουκούμης Νικόλαος του Ευθυμ.	50	Χαρισιάδη Ελένη	70
Γκούτσιου Ελένη του Παντελή	20	(τα 50 εις μνήμη των γονιών μου και του πεθερού μου)	
Γκούτσιου Δήμητρα-Δράκου	40	Νάκου Αγαθή	20
Λουκοπούλου Λέλα	20	Ζήκα Μαργαρίτα	20
Γκουγκέτας Γεώργιος	20	Ζήκα Σταρούλα	10
Τέλλης Απόστολος του Κων/νου	50	Νταγκουβάνος Δημ. του Ευάγγ.	20
Κυράτσης Γεώργιος του Απ.	50	Κουτσουκανίδης Αλέξανδρος	50
Καραμήτσης Χρήστος του Γεωργ.	30	(γαμπρός Δ. Σελτσιώτη)	
Παπαγιάννης Γεώργιος του Θεοδ.	20	Κουκούμης Κων/νος του Αποστ.	20
Κουκούμης Ιωάννης του Δημ.	50	Τζίνας Νικόλαος του Ιωάν.	20
Τζίνας Νικηφόρος	50	Βασίλειος Κοταδήμος	20
Στρατσιάννης Ευάγγελος	10	Βασιλική Βάϊλα-Λάβδα	40
Αργυρίου Κων/νος	50	Ανδρέας Νάκος	20
Δαγκοβάνος Γεώργιος	20	Βαδάσης Πασχάλης	20
Παναγιώτου Χρήστος του Ξεν.	30	Βαδάση Σταυρούλα	15
Γκούτσιος Δημήτριος του Ευάγγ.	20	Ζήκα Τηλέμαχου Μαρίκα	15
Παπανικολάου Χρήστος	50	Κοταδήμος Ανέστης	50
Γελαδάρης Δημήτριος του Ευαγγ.	20	Νταγκουβάνος Αθαν.	30
Παπανικολάου Μαρία-Κυτήλη	20	Πενταλιός Δημ.	40
Γελαδάρης Αλέξανδρος	5	Κωτούλας Αθανάσιος	20
Βλιώρα Θεοδοσία	5	(Καμμένα Βούρλα)	
Χρυσάνθη Γελαδάρη-Κυρτσόγλου	5	Γούση-Γελαδάρη Ανδρομάχη	30
Ουρανία Αποστ. Τζίνα	20	(Αυστραλία)	
Μαριάνθη Αποστ. Κουκούμη	10		

ΞΕΝΩΝΑΣ · ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ · ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ

“ ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ ”

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΠΛΗΡΟΦ.: ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

ΤΗΛ.: 0655-24215

“ΕΠΙΠΛΑ ΑΡΜΟΝΙΑ”

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΝΙΚΟΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Λένορμαν 166, Αθήνα

(Έναντι Super Market Γαλαξίας)

Τηλ.: 51.54.224 / 094 4332765

093 2649318

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΣΟΥΚΑΣ

ΕΠΙΠΛΑ **UNIQUE**

21ο χλμ. Λεωφόρου Μαραθώνος,

190 09 Πικέρμι Αττικής

Τηλ.: 60.39.635, 60.39.636, Fax: 60.39.694

<http://www.dataunion.gr/clientrs/unique>

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
DEUTSCHES SPRACHINSTITUT EULENSPIEGEL
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ

Διεύθυνση: ΓΚΟΝΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

Πτυχιούχος Γερμανικής Φιλολογίας Παν/μίου Αθηνών

Φιλοκτήτου 96 - ΙΛΙΟΝ

Τηλ./fax: 01-26.28.091, 25.86.298

ΝΤΑΚΟΒΑΝΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΤΕΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

Αναλαμβάνω

Φορολογικές Δηλώσεις / Βιβλία Εσόδων - Εξόδων/

Α.Π.Δ. (Οικονομικά Ένσημα) Τηλ.: 210-86.22.211

6978-896021

ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΠΑΣΙΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ελπίδος 7 - Εμπ. Κέντρο «Ηλιοτρόπιο»

Δέχεται 9-12.30 π.μ. & 5.30-9.30 μ.μ.

Τηλ. Ιατρείου: 60.81.758 - Τηλ. Σπιτιού: 60.02.264

ΑΝΘΗ - ΦΥΤΑ

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Καρτερίας 22 - Άνω Κυψέλη - Τηλ.: 86.28.224

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΕΛΕΤΕΣ-ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΑΔΕΙΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ-ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ι. ΒΙΤΤΩΡΑΤΟΥ - ΣΚΑΛΩΜΕΝΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

ΓΡΑΦ.: ΑΝ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΤΟΥ 4 - ΑΧΑΡΝΑΙ - ΤΗΛ. 24.45.870

ΟΙΚ.: ΙΩΝΝΙΝΩΝ 17 - ΙΛΙΟΝ - ΤΗΛ. 26.26.814 ΚΙΝ.: 0977-23.43.29

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Χίου 14 - Περιστέρι, τηλ.: 57.39.804

Λ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΓΕΝΕΙΑΤΑΚΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Παναγή Τσαλδάρη & Ζήνωνος 1 - Περιστέρι

Τηλ. Ιατρείου 010.5742295 - 097.3029101

ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΣΘΕ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ · ΘΑ ΣΑΣ ΔΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
ΜΑΣ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ · ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΦΙΛ. ΣΧΟΛΗ-ΛΑΟΓΡΑΦ.
453 32 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΧΩΡΙΑΝΟΙ ΜΑΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ 15ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΦΩΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΚΑΜΕΡΑΜΑΝ-ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥ ΜΑΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφεία
Κ.Ε.Μ.Π.Α.
Αριθμός Άδειας
3712

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 3655 ΚΕΜΠΑ